

Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Ἐκ τῆς ἐτίας 1927 ἐκάστη κλήρωσις
τοῦ Μεγάλου Λαχείου εἶναι αὐτοτελής
μὲ 5.000 Λαχνοὺς Κερδίζοντας εἰς
ἐκάστην κλήρωσιν 5.500.000

1ος	ΛΑΧΝΟΣ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΚΛΗΡΩΣΙΝ	2.000.000
2ος	» » » »	400.000
3ος	» » » »	300.000
4ος	» » » »	200.000
5ος	» » » »	100.000
6ος	» » » »	80.000
7ος	» » » »	50.000
8ος	» » » »	40.000
9ος	» » » »	30.000
10ος	» » » »	24.000
Οἱ 4990	ὑπόλοιποι λαχνοὶ κερδίζουσι ἐν ὅλῳ	<u>2.276.000</u>
3000		3.500.000

Ἐὰν συμπέσῃ ὡς ἐκ τοῦ συστήματος τῆς διανομῆς τῶν κερδῶν ἀριθμὸς
τις νὰ κερδίσῃ εἰς μίαν κλήρωσιν πλείονα τοῦ ἑνὸς κέρδη ὁ ἀριθμὸς οὗτος
λαμβάνει πάντα τὰ κέρδη ταῦτα.

Β' ΚΛΗΡΩΣΙΣ 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ἐκαστον Γραμμάτιον διαιρεῖται εἰς 4 τμήματα πωλούμενα ἀντὶ 50.
Δρχ. καὶ παρέχοντα δικαίωμα εἰς τὸ τέταρτον τῶν ὡς ἄνω κερδῶν.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
1927

ΥΛΗ ΔΟΚΙΜΟΥ

ΥΠΕΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ Γ' ΤΑΞΕΩΣ

Τέ είναι Πρόσκοπος :

Πρόσκοπος είναι ένα παιδί το όποιον προετοιμάζεται να γίνει καλός άνθρωπος, χρηστός πολίτης και ικανός στρατιώτης χρήσιμος εις την πατρίδα του, τον εαυτόν του και τους άλλους.

Πώς θα το κατορθώσω :

Εάν τηρή πιστώς τον Νόμον των Προσκόπων, εάν μανθάνη έπιμελώς ό,τι χρήσιμον διδάσκονται οι πρόσκοποι και εάν έπιμελήται και άσκη το σώμα του, ώστε να το διατηρή πάντοτε υγιές και ρωμαλέον.

Πώς έγεννήθησαν οι πρώτοι Πρόσκοποι εν Ελλάδι :

Ο προσκοπισμός εισήχθη στην Ελλάδα τον Νοέμβριον του 1910. Τότε έτέθησαν αι βάσεις συστηματικής έργασίας διά να δημιουργηθή Σώμα Προσκόπων. Με την πρώην πρόσκλησιν των άνδρων εκείνων, οι όποιοι είχαν την πρωτοβουλίαν να εισαγάγουν τον προσκοπισμόν εις τον τόπον μας, άμέσως τα παιδιά έτρεξαν προθυμότατα και γεμάτα ένθουσιισμόν. Έτσι έγινεν ή πρώτη ομάδα, έπειτα ή δεύτερα, σιγά σιγά αι ομάδες έγιναν πολλά.

Ήλθον αι ένδοξοι πόλεμοι του 1912. Τότε πραγματικά έδειξαν στην κοινωνίαν τί θα ήη προσκοπισμός. Οι άνδρες έτριξαν βιαστικοί και ένθουσιώδεις έκαι πού τους έστελλεν ή Πατρις προς πραγματοποίησιν των όνειρων της Φυλής. Τα μικρά παιδιά συνροθάνουνε ότι έπρεπε και σφόδρα να κάμουν το καθεστώς των ανδρών την Μεγαλήν Μητέρα ανάλογα προς τας δυνάμεις των. Κι' ένψ τα μεγάλα παιδιά της με το όπλον επ' όμον έσπειρον στο Μέτωπον, τα μικρά της παιδιά άντικαθιστούσαν τα μεγάλα εις τας ύπηρεσίας των Νοσοκομείων, των Κυβερνητικών Γραφείων, των Ταχυδρομείων κλπ.

Ελλέπατε λοιπόν άλλους να κάμουν τον άγγελιαφόρον, άλλους τον νοσοκόμον, άλλους τον γραφεα και άλλους άλλα έργα. Έτσι ή Πατρις κατόρθωσε να στείλη εις το Μέτωπον έως εις ήδυνήθη περισσότερους άνδρας διά να παλεμισαν τους προεφώνους έχθρούς μας και να γράψουν νέας σελίδας δόξης στην ιστορίαν των άπελευθερωτικών πολέμων της Φυλής μας Στην δόξαν εκείνην ή Πατρις όχι όλίγον συνετέλεσαν και οι πρόσκοποι. Ο στρατιώτης έννοσηθεν έτι πίσω του όλοι άνεγνώριζον τας θυσίας του και ένψ αύτος πολερούσε με το όπλον στο χέρι, ένας άλλος μικρός πρόσκοπος προσέφερεν άτι ήδύνατο διά το μεγαλείον της, Δέν έφερον ό μικρός πρόσκοπος το όπλον επ' όμου, με ήλθεν άντικαταστήσει ένα μεγάλον ή εργασίαν πού μπορούσε να κάμη και ίσως ό μικρός τον έκαμε με περισσότερον προθυμίαν.

ΥΛΗ ΔΟΚΙΜΟΥ

Α. Προσκοπικός Νόμος

1) Ο πρόσκοπος πρέπει να λέγη πάντοτε την αλήθειαν και μόνην αλήθειαν παντός και πάντοτε.

2) Είναι πιστός προς την Πατρίδα του, τους Νόμους του Κράτους, τους γονείς του, τους βαθμοφόρους του Σώματος και τους προϊσταμένους του.

3) Έχει καθήκον να είναι χρήσιμος και να βοηθή πάντα άξιον βοηθείας να καταβάλλη δέ πᾶσαν προσπάθειαν να κάμη μίαν καλήν πράξιν καθ' ήμέραν, σύμφωνα με τας δυνάμεις του.

4) Αγαπά πάντα άξιον της αγάτης και φέρεται ως αδελφός προς πάντα πρόσκοπον.

5) Είναι προς όλους εύγενής, εκτιμά την εργασίαν και την άξίαν των άλλων και προσπαθεί να αναδειχθή διά της ικανότητος αυτού και μόνον δι' αυτής.

6) Αγαπά και προστατεύει τα ζώα και τα φυτά.

7) Υπακούει εις τας διαταγάς των γενέων του και των άνωτέρων του χωρίς άντιλογίαν.

8) Είναι πάντοτε εύθιμος και αισιόδοξος.

9) Είναι οικονομός.

10) Είναι έγκρατής, καθαρός το σώμα, άγνός τας σέψεις, τους λόγους και τας πράξεις.

11) Είναι ύψηλόφρων, γενναίος προς τους αδυνάτους, εργατικός και έχει αυτοπεποιθήσιν.

12) Είναι αποφασιστικός και αναλαμβάνει πάντοτε την ευθύνην των πράξεών του.

Σ η μ.— Διά να συγκροτη εύκολα ό πρόσκοπος όλα τα όρθρα του Νόμου, καλόν είναι να μάθη απ' έξω τας κατώτερας 12 λέξεις, εκάστη των όποιων υπενθυμίζει ένα ύσθρον κατά σειράν.

Αλήθεια, Πίσις, Βοήθεια, Αγάπη, Εύγένεια, Φιλοζωία, Πειθροχία, Φαιδρότης, Οικονομία, Έγκράτεια, Υψηλόφροσύνη, Αποφασιστικότητα.

Β. Πατριωτισμός

1) Σε γνωρίζω από την κόμη των σποδιών την τριμερή σου γνωρίζω από την όψη σου με βία μετρά τη γή. 2) Η ιστορία της Ελλάδικής Σημαίας Η πρώτη σημαία της μεγάλης Επαναστάσεως κίνη την όπείαν ύψωσεν ό Μαρκουπότασης εις το 1820

Ες τας 25 Μαρτίου 1821 ό Επίσκοπος Παλαιών Πατρών Γερμανός ύψωσε το λάβισρον της Επαναστάσεως ητε το παροπέτασμα της Αγίας Πύλης του Ναού της Μονής της Αγίας Λαύρας.

Την 1ην Ιανουαρίου 1822 ή Α' Εθνοσυνέλευσις ανέκηρυξε την ανεξαρτησίαν της Ελλάδος εν Ήπιδείρω και καθόρισε την Ελληνικήν Σημαίαν ως έξης:

Της ξ η ο α σ : Έπίπεδον κυανούν χωρτόμενον εις 4 τετράγωνα υπό λευκού σταυρού με αναλογίαν 1Χ1 05, σχεδόν τετράγωνον.

Της θ α λ α σ η σ : 9 όριζάντια γουμαία, 5 κωνοί και 4 λευκοί. Άνω άριστερά τετράγωνον κυανόχρουν χωρτόμενον εις 4 τετράγωνα υπό λευκού σταυρού, αναλογία 2Χ3.

Ε π σ ε ι ω ν : Είναι μικρό και στενή λωρίδα του γουμαίου κυανού χρώματος με λευκόν σταυρόν εις την βάση, Υφαστοί εις την άκρον των μεγάλων ιστών των κυανών πλεσιών.

Ε π ι σ η μ ο ν : Είναι μικρά σημαία ξηράς, την άποίαν ήρθονεν εμπρός εις τα πολεμικά πλοία όταν έπαύσιν επίσημος.

Του Σ τ ο α τ ο ο : Είναι ή σημαία της ξηράς με τον Άγιον Γεώργιον εις το μέσον. (Η συνέχεια εις την 15ην σελίδα)

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
Υ ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΥΛΗΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗΝ Υ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Νίκης 11.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ε. Ν. ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 'Απρίλιος 1927

ΚΑΘΗΚΟΝ--ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ

Τὸ καθήκον εἶναι χρέος παντὸς ἀνθρώπου εἰς τὸν κόσμον· ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἐξοφλεῖ αὐτὸ περιπίπτει εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν ἄλλων, καὶ θεωρεῖται ἀναξιόχρεος, εἶναι ὑποχρέωσις, εἶναι χρέος, καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ ἀπαιτεῖται νὰ καταβάλλῃς ἐκουσίαν προσπάθειαν καὶ ἀδιάκοπον καὶ ἐπίμονον ἐργασίαν. Τὸ καθήκον ἔχει ἄμυστον σχέσιν μὲ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν μας.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὸ σπῖτι, ὅπου τὰ παιδιὰ ἔχουν καθήκοντα πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ οἱ γονεῖς πρὸς τὰ παιδιὰ, ἐπίσης ὑπάρχουν καθήκοντα μεταξὺ κυρίων καὶ ὑπηρεσιῶν. Ἐξω δὲ ἀπὸ τὸ σπῖτι ὑπάρχουν καθήκοντα μεταξὺ φίλων, μεταξὺ γειτόνων, μεταξὺ ἀνωτέρων καὶ ὑποδεσμέρων, κατὰ τὴν ὑπηρεσιακὴν τάξιν, ὑπαλλήλων, μεταξὺ κυβερνητῶν καὶ κυβερνομένων. Ὁ βίος μας λοιπὸν ἀποτελεῖ διαρκῆ ἐκπλήρωσιν καθήκοντων ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ εἰσερχόμεθα εἰς αὐτόν, μέχρι τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὅποیان ἀπερχόμεθα.

Ἐχομεν καθήκοντα πρὸς τοὺς ἴσους, καθήκοντα πρὸς τοὺς κατωτέρους, καθήκοντα πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐν γένει, καθήκοντα πρὸς τὸν Θεόν.

Τὸ διαρκὲς αἶσθημα τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος εἶναι ὁ καθρέπτης τοῦ χαρακτήρος. Αὐτὸ εἶναι τὸ στήριγμα τοῦ ἀνθρώπου εἰς πλεόν ἐπικινδύνους αὐτοῦ στιγμὰς· χωρὶς αὐτὸ κλονίζεται καὶ παρασίρεται ἀπὸ τὴν πρώτην πνοὴν τῆς δυστυχίας καὶ τῶν διαφόρων πειρασμῶν, ἐνῶ καὶ ὁ ἀσθενέστερος ἀνθρώπος, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ διαθέσῃ κανὲν μέσον διὰ τὴν δικαίαν ὑπεράσπισίν του, ὅταν ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ αἶσθημα τοῦτο, λαμβάνει δύναμιν καὶ θάρρος.

Τὸ καθήκον βασίζεται ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, τὴν ὅποیان δίδει ἢ πρὸς τὸν πλησίον σου, τὸν ὁμοίόν σου ἀγάπη, ἢ τελειότερα ἀπόδειξις τοῦ ἀγαθοῦ. Τὸ καθήκον δὲν εἶναι κυρίως αἶσθημα, ἀλλ' ἀρχὴ ἢ ὅποια εἰσχωρεῖ εἰς τὸν βίον μας, καὶ ἢ ὅποια ἐκδηλοῦται εἰς τοὺς τρόπους καὶ τὰς πράξεις μας τὰς προσερχομένας ἀπὸ τὴν συνειδήσιν μας καὶ τὴν ἐλευθέραν θέλησιν μας.

Ἡ εὐσυνειδήσια ἀναφαίνεται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, ὅσον μεγάλη διάνοια καὶ ἂν εἴσαι, ὅσην ἱκανότητα καὶ ἂν ἀποκτηθῆς, ὅσον μεγάλας καὶ ὑψηλὰς θέσεις καὶ ἂν καταλάβῃς, ὅσον καὶ ἂν θελήσῃς νὰ δειχθῆς μέγας καὶ νὰ ἐπιβληθῆς, δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃς ἂν πρωτίστως δὲν ἔχεις ὡς μόνον γνώμονα τὴν συνειδήσιν σου, θὰ κοπιήσῃς ματαίως, διότι οὐδένα θὰ δυνηθῆς ν' ἀποπλανήσῃς καὶ μόνον δυ-

σμενῶς θὰ σὲ κρίνουν οἱ ἄλλοι. Ἡ συνειδήσις ὑψώνει τὸν ἀνθρώπον αὐτὴ εἶναι ὁ ἠθικὸς ἀρχηγὸς τῆς καρδίας, αὐτὴ πρέπει νὰ διευθύνῃ κάθε πράξιν μας, τὰς σκέψεις μας, τὴν πίστιν μας, ὅλον τὸν βίον μας καὶ μὲ τὴν ἐπίδρασιν αὐτὴν καὶ μόνην ἐντελῶς ἀναπτύσσεται ὁ ἐντιμὸς ὁ εὐγενής, ὁ ἱπποτικὸς χαρακτήρ.

Τὴν συνειδήσιν ὁμως, εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν συνοδεύῃ καὶ τὴν ὑποστηρίξῃ ἡ εὐσεβερικὴ θέλησις. Ἡ θέλησις ἐλευθέρως δύνатаι νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἢ ἐκλογὴ αὐτὴ οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχει ἂν δὲ τὴν παρακολούθησιν ἄμυστος πραγματοποιήσῃς καὶ ἀποφασιστικῆ. Ὅταν τὸ αἶσθημα τοῦ καθήκοντος εἶναι βαθύ, καὶ ὁ δρόμος χαλαζόμενος, ἢ θέλησις ὑποβοηθουμένη ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, σὲ ὀδηγεῖ ν' ἀκολουθήσῃς μετὰ θάρρους καὶ γεναιότητος τὴν πορείαν καὶ νὰ ἐκτελέσῃς τὰς προθέσεις μὲ ὄλους τοὺς κινδύνους καὶ τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας τυχὸν θὰ ἀπαντήσῃς. Καὶ ἐὰν τότε ἀτυχῆς εἰς τὰς προσπάθειάς σου, θὰ δύνασαι νὰ εἴπῃς τοῦλάχιστον ὅτι ἀπέτυχες ἐκπληρῶν τὸ καθήκον σου.

Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι εὐτελεῖς καὶ δειλοὶ, ἀλλ' ἔχουν ὑψηλὰς ἀρχὰς γνωρίζουν νὰ θυσιάζουσιν πᾶν ὅ,τι ἀγαποῦν καὶ ἐκτιμοῦν πρὸς τὰ νὰ λησμονήσουν ἢ παραγνωρίσουν τὸ καθήκον των.

Ὡς πρὸς τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς, ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἔχει χαρακτήρα, πρέπει νὰ μάχεται καὶ νὰ νικᾷ ἐπιτίμως καὶ νὰ μὴ μειοχειρίζεται χυδαῖα καὶ εὐτελεῖ μέσα, ἀνάξια τοῦ ἀληθινοῦ ἀνδρός, ἔστω καὶ ἐὰν πρόκειται νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του.

Ζωὴ ἀληθινὴ εἶναι ἐκείνη τὴν ὅποیان διέρχεται τις ἐν ἀνεργείᾳ. Ὅπως ἀντιλαμβανόμεθα καθήμερινῶς, ὁ βίος μας μετετρέπη εἰς μάχην, εἰς τὴν ὅποیان πρέπει ν' ἀγωνιζόμεθα μετὰ γενναιότητος, ἐὰν ἔχωμεν διάθεσιν νὰ ζήσωμεν. Ἐκεῖνος ποῦ ἐμπνέεται ἀπὸ ἀπόφασιν μεγάλην καὶ ἐντιμον, πρέπει νὰ μένῃ εἰς τὴν θέσιν του καὶ ἐκεῖ ἐν ἀνάγκῃ ν' ἀποθνήσκῃ. Διὰ νὰ καταστῶ σαφέστερος, συνοψίζω εἰς ὀλίγας λέξεις ἐκείνο ποῦ ἐννοῶ· «νὰ τολμᾷς ἐπιτίμως, νὰ θέλῃς ἀποφασιστικῶς καὶ νὰ μὴ παρεκλίνῃς ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος». Τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως μᾶς τὴν ἐχάρισεν ὁ Θεός· ἐπομένως δὲν πρέπει ἡμεῖς νὰ τὴν ἀχρηστένωμεν, οὔτε νὰ τὴν μολύνωμεν μεταχειριζόμενοι ποταποὺς ἀναξίλους σκοποὺς διὰ νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὴν τυχὸν ἐγω-

πάθειάν μας, τὴν ὁποίαν, οἱ μὴ ἔχοντες τὸ γνῶθι σ' αὐτόν. θεωροῦν ὡς κάτι πολ' φυσικόν.

Τίποτε ἄξιον λόγου δὲν ἠμπορεῖς νὰ κάμῃς ἂν δὲν ἔχῃς καὶ τοῦτο νὰ τὸ κατορθώσῃς μὲ τὰς ἰδίας σου δυνάμεις, διότι καὶ ἡ βοήθεια τοῦ πλησίον σου δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν ὑποστήριξίν σου, ὅταν ἀπομακρυνθῇ ἢ σ' ἐγκαταλείψῃ θὰ πέσῃς, συνεπῶς μόνον εἰς τὰς ἰδίας σου δυνάμεις νὰ στηρίζεσαι, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃς θέλησιν καὶ νὰ μὴ πλανᾶσαι ὅτι θὰ εὐρίσκῃς πάντοτε προθύμους νὰ σὲ ὑποστηρίξωσιν. Ὅσοι ἐστηρίχθησαν εἰς τοιαύτας πλάνας ἔφθασαν εἰς ἄθλιον τέλος.

Ἐκαστος εἶναι κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τῶν πράξεών του Δύναται ν' ἀποφύγῃ τὸ κακὸν καὶ νὰ ἦναι εὐλοκρινής, δύναται ν' ἀποφύγῃ κάθε ὀλισκόν αἰσθημα καὶ νὰ μείνῃ ἀγνὸς ἀπὸ κάθε τοιοῦτον πειρασμόν, ν' ἀποφύγῃ πράξιν σκληράν, καὶ νὰ δεიχθῇ εὐγενὴς ἀνεξίλικκος καὶ φιλόανθρωπος, Ὅλα αὐτὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τὴν ὁποίαν διέγραψεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του.

Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του γίνεται τιμιος, ἐλεύθερος καὶ ἀγαθός, καὶ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του ἄθλιος.

Μὴ ἐπιζητεῖτε τὰς ἐπιδείξεις, οὔτε τὴν ἀμοιβὴν δι' ἐκεῖνο ποῦ σὰς ἀνέθεσαν νὰ κάμῃτε, ἀλλὰ προσπαθεῖτε, ἐκεῖνο ποῦ θὰ κάμῃτε νὰ τὸ κάμῃτε καλῶς. Τὸ αἰσθημα δὲ τοῦτο τοῦ καθήκοντος προσπαθεῖτε νὰ τὸ μεταδίδοτε καὶ εἰς τοὺς ἄλλους. Συνηθίσατε νὰ ὑποκινηθῆτε, ἐν ἀνάγκῃ, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος ἐνόσω τὸ αἰσθημα τοῦτο κατέχετε, πάντοτε νὰ ἐλπίζετε εἰς αἰσιώτερον μέλλον.

Τὸ καθήκον συνδέεται στενῶτα πρὸς τὴν εὐλοκρινεῖαν τοῦ χαρακτῆρος. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ καθήκοντος εἶναι πάντοτε εὐλοκρινὴς καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν του καὶ εἰς τὸν λόγον του. Προσέχετε πολὺ νὰ μὴ ὀμιλεῖτε παρὰ τὴν γνώμην σας, οὐδέποτε νὰ ὑπόσχεσθε κάτι τὸ ὁποῖον δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ κατορθώσετε, ἢ καὶ νὰ ἐκπληρώσετε πιστῶς ὅπως ὑπεσχέθητε.

Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ δικαιολογηθῆτε ποτὲ θυσιάζοντες τὴν ἀλήθειαν· αὐτὴ πρέπει νὰ κυριαρχῇ εἰς κάθε περίστασι τῆς ζωῆς σας. Τὸ ἐναντίον κάμνοντες παρουσιάζετε ἠθικὴν ἀνανδρίαν.

Χ. Κ. ΜΠΡΙΣΙΝΙΤΣΑΚΗΣ

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ ΟΤΙ

Ἐληξάν καὶ τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς τῶν Ἀρχηγῶν καὶ ἐτοιμάζονται ἤδη τὰ πτυχία τῶν ἐπιτυχόντων.

Ἡ Ὀκτωβριανὴ αἱ ὀμάδες προσέφεραν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τοὺς ἐπιταγίους τῆς πόλεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Μεγ. Παρασκευῆς.

Μετὰ τὸ Πάσχα ἐκδρομαὶ μακρυναὶ ἔλαβον χώραν ἢ 3η καὶ ἢ 8η ἐξέδρομον τὴν ἡμέραν τῶν Βαίων εἰς δάσος τοῦ Χαλανδρίου, ἐκεῖ δὲ ἦλθε καὶ ἡ ἐπανδρουθεῖσα τῶν Ποδοσφαιρῶν μὲ ἀρχηγὸν τὸν κ. Περδικιάν καὶ ὑπαρχηγὸν τὸν κ. Μπολότην.

Τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα, ἐξέδρομεν ἢ 3η Ναυτοπροσκόπων εἰς Τατόιον, ἢ 16η εἰς Ὑδραν, ἢ 4η εἰς Τατόιον καὶ ἢ 11η εἰς Διόνυσον.

Τὴν Πρωτομαγιάν ἢ 7η τοῦ κ. Γαλάνου μετέβη εἰς Μεγ. Πεῦζο, ἢ 17η εἰς Διόνυσον, γράφομεν δὲ ἀλλαγῶν διὰ μίαν τελημενῶν ἐκδρομὴν τῆς 3ης Προσκόπων, τῆς 6ης καὶ τῆς 8ης εἰς Ἀστέρη.

Οἱ Πρόσκοποι ἐβοήθησαν πολὺ τὴν 28ην λήξαντος εἰς τὸν Ἔραρον τῆς Ἀντιφθιστικῆς Ἐταιρείας.

Ἐπίσης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 100ετηρίδος τοῦ Καρολάκου καὶ Πρόσκοποι παρετάχθησαν εἰς τὸ θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, λαβόντες ἐξαιρετικὴν θέσιν παρὰ τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων καὶ παρελάσαντες εὐθύς μετὰ τὸν στρατὸν καὶ πρὸ τῶν σχολείων.

Τὸ δὲ ἀπογευματινὸν τὸ Σῶμα διὰ τοῦ Γεν. Ἐφόρου κ. Μπορσιμτζάκη κατέθηκεν στέφανον δάφνης ἐν Φαλήρῳ εἰς τὸν τάφον τοῦ ἠρωικοῦ στρατάρχου, σινοδεύσας δι' εὐγλωττοῦ προσφωνήσεως ὑπὸ τὸ χειροκροτήματα ὄλων, παρίστατο δὲ καὶ ὁ Γ. Γραμματεὺς κ. Μίνδλερ.

Εἰς τὴν ἀπογευματινὴν ταύτην τελετὴν παρήλασαν οἱ Πρόσκοποι Πειραιῶς ὑπὸ τὸν περιφερειακὸν κ. Θεοχάρην ἐν μέσῳ θερμῶν χειροκροτημάτων.

Ἐπαναστάται ἢ 8η Ὀμάς τῆς Κοιμισαριανῆς, ἐτέρα δὲ ὀμάς ἐκ 52 νέων προσκόπων ἰδρύεται εἰς τὸν συνακισμὸν Κοπανᾶ ὑπὸ τὸν κ. Κολλυβᾶν.

Ἰδρύεται καὶ ἡ πρώτη πρότυπος ὀμάς τῶν Ἑλληνικῶν Ρόβερς (μεγάλων προσκόπων) ὑπὸ τὸν κ. Σταύρου Λαζην, ταύτης δὲ μετέχον ὑπάλληλοι τοῦ Κεντρικοῦ τῆς Ἰονικῆς Θραπέζης.

Ἐτέρα ὀμάς καταρτίζεται εἰς τὸ Ὄρφανοτροφεῖον Χαττηκῶνστα, ἀλλ' ἡ ὠραιότερα ὄλων κατηρίσθη ἐκ μαθητῶν τοῦ Ὄρφανοτροφείου Βουλγαγμένης, οἷτινες ἔκαμον τὴν πρώτην των ἐμφάνισιν τὴν 1ην Μαΐου κατὰ τὴν ἐκδρομὴν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἢ «Ἀγάπη», ὅστις καὶ κατέβαλε τὰ ἔξοδα τῆς συστάσεως τῆς ὀμάδος ταύτης. Τὴν πρωτοβουλίαν ἔσχεν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου «Ἀγάπη» κ. Νέσης.

Τοιοτοτρόπως οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Πρόσκοποι φθάνουν τοὺς 1500, ἀριθμὸν τὸν ὁποῖον πρόωτην εἶδεν ὁ Προσκοπισμὸς ἀπὸ τῆς συστάσεώς του ἐν Ἀθήναις φορᾶν.

Ἀλλὰ καὶ αἱ Ἐπαρχίαι ἐπίσης προσδεύουν. Ἡδη οἱ ἐν Καλάμιας πρόσκοποι ἰδρυσαν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Μουρδοκουῖτα προσκοπικὴν ὀμάδα ἐν Μεγαλοπόλει. τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἐπρομηθεύθησαν τὰς στολάς των, ἐτέρα δὲ ὀμάς ἐγένετο ἐν Κρεσταίνοις τῆς Μεσσηνίας.

Ὁ ἔφορος Προσκόπων Πύργου κ. Μπελούσης τηλεγραφεῖ ὅτι ἰδρύθησαν εἰς τὴν Ἀμαλιάδα προσκοπικαὶ ὀμάδες, ἀριθμοῦσαι 150.

Ἐτέρα ὀμάς ἰδρύθη εἰς Ἄνω Νεστομίον Καστορίας ὑπὸ τὸν κ. Γέγον, καὶ εἰς τὴν Μεγαλοπόλιν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ἐκδρομῶν προσκόπων Τριπόλεως.

Ἐάν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν τεραστίαν αὐτὴν προσκοπικὴν κίνησιν, δύναται νὰ προβλέψῃ μέγα ἀληθῶς τὸ ἔργον τοῦ Προσκοπισμοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Ἐκ Ναυπλίου μᾶς ἐστάλη ἀντίγραφον τῆς ἐκδοθεῖσης διαταγῆς τοῦ Μετάρχου κ. Δημητριάδη μετ' ἀποφασιστικῆς ἐπιθετικῆς ἐπιθέσεως τοῦ διοικητοῦ τοῦ 9ου Συντάγματος Καλαμῶν κ. Κοντόση διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν προσκόπων δρασίαν του. Τὸ συγχαρητήριον προσεκλήθη διαταγῇ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ἐξ ἀφορμῆς σχετικοῦ ἐγγράφου τοῦ Σώματος.

Εἰς τὴν Λαρίσσαν ἐτοιμάζονται πρόσκοποι ὑπὸ τὸν λοχαγὸν κ. Βλάχον, τοπικὸν ἔφορον Λαρίσης, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἡ κοινωνία καὶ αἱ ἀρχαὶ θὰ συντρέξωσι καὶ εἰς τὰ

προσεχές θά δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν πρώτων προσκόπων

— Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σιμβουλίου κ. Γιαννακόπουλος μετέβη εἰς Καλύμας.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ οἱ ἐκεῖ πρόσκοποι ὑπὸ τὸν ἡγετην κ. Μουρδουκάταν ἔκαμαν τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα ἄσκησιν λεμβοδρομίας, τῆς δὲ λεμβοῦ ἐπέβησαν ὁ κ. Γιαννακόπουλος καὶ ὁ περιφ. ἔφορος Καλαμῶν κ. Γεωργούλης.

— Μᾶς γράφουν ἐκ τοῦ χωρίου Μιναρὲ Τσιφλίξ Δράμας ὅτι καὶ ἐκεῖ ἐτοιμάζων πρόσκοπικὴν ὁμάδα.

— Ἐπὶ τριήμερον ἔμεινεν εἰς τὰς Ἀθήνας χάριν ἰδιωτικῶν του ὑποθέσεων ὁ πρόεδρος τοῦ Προσκοπικοῦ Συνδέσμου Τριπόλεως κ. Κουδοῖνης.

— Ἐπίσης ἦλθεν ὁ ἡμερωχθῆς τῶν προσκόπων Καλαμῶν κ. Μουρδουκούτας.

— Ἦλθεν ἐπίσης ὁ ἔφορος Λήμιου κ. Πετρίδης.

— Οἱ πρόσκοποι Καλαμῶν ὑπὸ τὸν κ. Μουρδουκούταν ἔκαμαν ἐκδρομὴν εἰς Σπάρτην καὶ Μισσοῦν. πηλοπορήσαντες 12 ὥρας, εἰς δὲ τὴν Σπάρτην ἔκαμαν ἐνεργείας καταστρεψιμῶν ὁμάδων προσκόπων.

— Ἡ ἐκδρομὴ τῶν Προσκόπων Τριπόλεως, ὅπως γράφει ἡ «Ἐθνικὴ Ἰδέα», εἰς Μεγαλοπόλιν, ἐπῆρξε μεγαλοπρεπῆς. Διακόσιοι πρόσκοποι καὶ 300 ἰδιῶται ἐναύλωσαν πρωτοβουλία τῶν Προσκόπων εἰδικὴν ἀμαρτοστοχίαν.

— Εἰς τὴν Μεγαλοπόλιν ἔβησαν τὰς βόσκει ὁμάδος προσκόπων ὑπὸ τὸν καθηγητὴν καὶ ἐφεδρὸν λυχαγὸν κ. Κυριακόπουλον.

— Ἐλάβομεν τὰς πρώτας φωτογραφίας τῆς ὁμάδος Νουρετλή, Φερρών, μίαν θαυμασίαν ἐν εἴδει πυραμίδος τῆς ὁμάδος Καλαβούτων, δύο τῆς ὁμάδος Μπαφίου Φλωρίνης ἀλλ' ἔλλειπει χώρου λυποῦμεθα μὴ δημοσιεύοντες ταύτας.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΗΝΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Εἰς ὄλην σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα ἐτελέσθη τὴν 10ην Ἀπριλίου, συνεπέα τῆς ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐφόρου, μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν κατὰ καιροὺς πεσόντων προσκόπων. Πανταχοῦ δὲ ἦτο τὸ αὐτὸ κατασκευαστικὸν καὶ μὲ κάθε ἐπισημότητα.

Ἦνε ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ ὁ χώρος γιὰ τὴν πλήρη περιγραφὴν τῶν ἀπανταχοῦ λεπτομερειῶν, δεόν ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ προσκοπικαὶ Ἀρχαὶ ὡς ἐκ συνθηματος ἐκάνονσαν τὰς λεπτομερείας τοῦ μνημοσύνου σχεδὸν ὁμοιομόρφως, ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ προσκοπικὴ ὀργάνωσις ὁλοῦν τελειοποιεῖται καὶ τείνει νὰ ἐξελιχθῇ εἰς τὴν ἀρτιοτέραν καὶ ὑγιειντέραν κοινωνικὴν καὶ παιδαγωγικὴν ἐμφάνισιν.

Ἐν Ἀθήναις τὸ μνημόσυνον διαταγῇ τοῦ Τοπικοῦ Ἐφόρου κ. Ἡσαΐα ἐτελέσθη εἰς τὸν λόφον τῆς Πνυκός. Δι' ὁμάδες παρετάχθησαν εἰς σχῆμα Π, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἀπήγγειλε κατασκευαστικὴν καὶ πολὺ συγκινητικὴν εὐχὴν. Παρήσαν δὲ ὁ Γενικὸς Ἐφορος, ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Μίνδλερ, ὁ κ. Μπρισμιτζάκης, ὁ περιφερειακὸς καὶ Τοπικὸς κ. Ἡσαΐας καὶ ἄλλοι. Ὁ ἐδῶ παρεπιδημῶν Ἀρχηγὸς Δράμας κ. Σταυρουλάκης μετὰ τὸ πέρας τοῦ μνημοσύνου εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Πρόσκοποι — Ἀδελφοί — Νεκροί,

— Ποῦ μὲ τὸ φωστρόφανο τοῦ ἐνδοξοῦ Θανάτου σας, μᾶς διδάξατε πῶς, καὶ πῶς πεθαίνουν οἱ Ἀκρίται κάτω ἀπὸ τὰ κράσπεδα μιᾶς κυανολεύκου.

— Ἀφανεῖς καὶ σιωπηλοὶ ἦρωες ποῦ ραντίσατε μὲ τὸ τίμιον αἷμά σας τίς πανώργιες κορφές τοῦ Μπαλατζίκου καὶ Ἀϊδινιοῦ, καὶ στολίσατε τὰ περήφανα λάβαρα τῶν προσκοπικῶν φαλάγγων μὲ τ' ἀμάραντα τῆς Νίκης Δαφνοστέρανα — γιὰ τῶν Διώνων τὴν Δόξα!

— Μὲ τὴν καρδιά, γεμάτη πόνο, μὰ καὶ περηφάνειαν γιὰ τὸν ἐνδοξὸν θάνατόν σας, κλίνομεν εὐλαβῶς τὸ γόνυ στὸ προσκύνημά σας, καὶ ὀρκιζόμεθα εἰς τὰ λευκά σας κόκκαλα, ἐμεῖς ν' ἀποτελεσώμεν τοὺς Πρόσκόπους τῆς Μεγάλης Φάλαγγος ποῦ ἀκράτητος μιὰ μέρα θὰ διαδῇ τὴν γλυκιά μας Ἰωνία, καὶ εὐλαβικὰ θὰ σκύψῃ νὰ φιλήσῃ τὸ τίμιον χῶμα ποῦ σκεπάζει τ' ἄγρια σας λείψανα.

— Ἄς εἶνε δοξασμένο τ' ὄνομά σας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΗΣΑΪΑ

Ἀκροβούτως διὰ συγκινητικωτάτης καὶ πολὺ ἐμπνευσμέ-

νης ἀποστροφῆς ὁ Περιφ. καὶ Τοπικὸς κ. Ἡσαΐας ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς παρατεταχμένους πρόσκοπους εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς:

— Παιδιά: Δύο λεπτῶν σιγὴ καὶ ἡ σκέψις σας ἄς πεταρῦγισθῃ ἐκεῖ ὅπου κοιμῶνται τὰ θύματα τοῦ γαθήκωντος, οἱ ἀδελφοί μας, οἱ πρόσκοποι. Καὶ ἐκεῖ μιλήσατε μαζί τους καὶ ἀνταλλάξατε δύο προσκοπικὰ λόγια.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

Ἐπειτα ὠμίλησεν ὁ Γενικὸς Ἐφορος κ. Μπρισμιτζάκης εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

— Ὡ! ὠραιότατοι νεκροί. Ἐνας ἀπόκρυφος νὰς ἀνοιξεν ἐμπροστά σας τὰς πύλας του. Ἐνας ἱερεὺς κινεῖται εἰς τὸ βάθος τοῦ θυσιαστηρίου. Εἶνε περιέσθλημένος τὰ εὐώδη ἄμφια καὶ φορεῖ καταστόλιστον μῆτρον, καὶ πέρνει εἰς τὰς ἱεράς του χεῖρας τὸ σιωπηλὸν λιβανιστῆρι τῆς ἀγάπης. Ἐνας ἱερεὺς κινεῖται εἰς τὸ βάθος τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἀπὸ τὰ χεῖλη του ἀνεβαίνει πρὸς τοὺς ἀφθάστους θόλους ἡ μουσικὴ τῶν σηπμένων σωματίων, καὶ ἀπὸ τὸ λιβανιστῆρι του ὑψώνεται, μέσα σὺν αἰτηνῶν φῶν, τὸ πανεύσομον θυμίαμα τῶν καιομένων ψυχῶν.

» Ὡ, ὠραιότατοι νεκροί, ἀπὸ τὰς πληγὰς τοῦ στήθους σας τρέχει τὸ αἷμα τὸ ἁγιασμένον ἀπὸ τὴν ἀγάπην. Τὰ φιλήματα μας μετέβαλαν τὰ χεῖλη σας εἰς χλωμὰ ρεθύφουλλα. Ἡ ὠραιότης τῶν πράξεών σας ἐπλασεν ἀλαδαστρίωνα, τὸ μέτωπόν σας, ἡ ὁρμὴ τοῦ ὠραίου πτερυγισματός σας ἔσχισε τὴν ἀτμοσφαῖραν τῆς ζωῆς.

» Πόσον ὠραία ἐνίκησατε τὴν Ζωὴν! Καὶ ἡ ζωὴ ἔπεσε καὶ σὰς ἐπροσκύνησε. Καὶ ἡ ζωὴ ἐμάδησεν ἐμπρὸς τὰ πόδια σας ὅλα της τ' ἄνθη, καὶ ἔσπασεν ὅλα τὰ φιαλλύδια τῶν μύρων της, καὶ ἔχυσεν ὅλα τὰς γλυκύτητας τῶν χυμῶν της, καὶ ἐσκόρπισεν ὅλα τὰ χρώματα τῶν ὄνειρων της, καὶ διεκέρυξε τοὺς ὀριάμβους σας καὶ τὰς ὠραίας σας πράξεις, καὶ ἔπεσε σπλάθα ἐμπρὸς εἰς τὰ κάτασπρα, τ' ἀγαλμάτινα σώματά σας.

» Ὡ ζηλεμένοι νεκροί. Πόσον ὠραία ἐνίκησατε τὸν Θάνατον! Καὶ ὁ Θάνατος ἔπεσε καὶ σὰς ἐπροσκύνησε. Καὶ ὁ Θάνατος ἔσταξεν εἰς τὰ χεῖλη σας τὴν αἰωνίαν δροσίαν τῆς λήθης καὶ ἔχυσεν ἐπάνω εἰς τὰς πληγὰς σας τὰ βάλσαμα τῶν αἰωνίων γλυκασμῶν, καὶ ἐκράτησε μὲ τὸ δικατὸ τοῦ χέρι τὰ μαρτυρικὰ κτυπήματα τῆς καρδιάς, καὶ ἔπνιξεν ἐπάνω εἰς τὰ σπλάγγνα σας τὸν ἀχόρ-

ταγο γύπα και έπεσε σκλάβος εμπρός εις τὰ κάτασπρα ἀγχαλάτινα σώματά σας. "Ενας ἀπόκρυφος ναός έχει ἀνοίξει τὰς πύλας του εμπροστά σας. "Ενας ιερέως υπεράβιος και εύλαθής κινείται εις τὸ βάθος τοῦ θυσιαστηρίου. Και ἀπὸ τῆ χειρὸς του ἀνεβαίνει πρὸς τοὺς ἀφῆστους θόλους ἡ μουσικὴ τῶν σηπομένων σωμάτων σας. και ἀπὸ τὸ λιθανιστήρι του ὑψώνεται μέσα στὸ κίτρινον φῶς τὸ πανεύσομον θυμίαμα τῶν καιόμενων ψυχῶν σας.

«Κάτω ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον τὰ χέρια τοῦ ιερέως ἤνοισαν ἕνα τάφον και ἔστρωσαν ἕνα νυφικὸ κρεβάτι: για τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσίν σας, ωραιότατοι νεκροί.

«Σεῖς δὲ οἱ πλήρεις ζωῆς και σφοίγους, ἀκολουθήσατε τὸ παράδειγμα ἐκείνων αἰτινες ὡς ὄρον τῆς ζωῆς των ἔτασαν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀνθρωπότητος ὑπὲρ τῆς ὁποίας και ἐθυσιάσθησαν.

«Ακολουθήτε πάντοτε τὸ παράδειγμα τῶν ἀνδρείων και μεγαλοψύχων και ὄχι τῶν δειλῶν, τῶν μικρῶν και ταπεινῶν τὴν ψυχὴν.

«Καθυποτάξατε τὸ ἐγὼ σας και πᾶσαν ἐπιθυμίαν σας, διότι οὕτω μόνον κἀνοντες θὰ δυναθῆτε ἐλεύθεροι ἀπὸ κάθε δεσμῶν, νὰ ἐργασθῆτε και συνεχίσετε τὰς προσπάθειάς σας, διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ.

«Προχωρήσατε ἠνωμένοι, ἀδιάσπαστοι διὰ νὰ μὴ ἰδῆτε τὸ οἰκοδόμημα, ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ὁποίου τόσον κοπιᾶτε, καταρρέον ἄνευ ἐλπίδος ἀνακοπῆς, τῆς καταστροφῆς. Και ὅταν σεῖς πάλιν θέσητε τὴν στέγην,

τότε μόνον θὰ δυναθῆτε νὰ ἔχητε ἀναπαυμένη τὴν συνείδησίν σας, διότι ἐξετελέσατε τὸ ἀνθρωπιστικὸν τοῦτο καθήκον.

«Και ἴδιν ἄς δεηθῶμεν ὅπως ἀναπαύσῃ Κύριος ὁ Θεὸς τὰς τεταρτημένας ψυχὰς τῶν ἀδελφῶν μας, και ἄς φωτίσῃ και ἡμᾶς ν' ἀποβάλωμεν πᾶσαν κακίαν και μᾶς καθιδηγῆ ἡ Θεία δύναμις του ὥστε ὁ νοῦς μας και αἱ προθέσεις μας νὰ στρέφονται πάντοτε εις ἐκτελέσιν καλῶν πράξεων, διὰ τῶν ὁποίων και μόνον θ' ἀποδείξωμεν ὅτι εἴμεθα Πρόσκοποι τὴν ψυχὴν και τὰ αἰσθήματα, Πρόσκοποι ἀδελφοὶ θυσιαζόμενοι ὑπὲρ τῶν ὁμοίων μας, ἔστω και ἂν ἡ ζωὴ μας διατρέξῃ τὸν ἐσχατον κίνδυνον, ἔστω και ἂν πέσωμεν.

«Οὐδὲν ωραιότερον, οὐδὲν γλυκύτερον, οὐδὲν ἱπποτικότερον τὸ νὰ θυσιάζῃ τις τὴν ζωὴν του, σῶζων τὴν ζωὴν τοῦ ἄλλου.

Τὰ ὀνόματα, τὰ ὁποία ἐμνημονεύθησαν εἶνε:

Τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων βαθμοφόρων και Προσκόπων τοῦ Σ. Β. Π. Ἀθηῶν: Τάσος Γεωργαντόπουλος ὁ γῶς, Κόδρος Γεωργακόπουλος, Γεώργιος Καοβίκης, Ἀναστάσιος Ἀνωμερίτης, Γεώργιος Παξιμαδάς, Σπύρος Περσιδίης, Ἀνδρέας Γεωργακάς, Ἰωάννης, Ἰωακείμ, Γεώργιος Ἀντωνόπουλος, Πέτρος Ἐλευθεριάδης, Διονύσιος Μόζαρης, Δημήτριος Ἀντωνιάδης, Βασίλειος Σωτηρόπουλος, Νικόλαος Πετανίτης, Σπύρος Πλοιαρχόπουλος, Γεώργιος Σακκάς, Δημήτριος Θεογιανός, Δημήτριος Ἀντωνιάδης.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐπρόκειτο συνήθεια εις τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων, νὰ ἐφορτάσθῃ τὸ Πάσχα μεταξὺ τῶν Προσκόπων τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμά, και αὐτὸ διὰ νὰ μὴν ἀπομακρύνονται τὰ παιδιά ἀπὸ τὰ ἐπίτια των τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα. Ἐταῖο λοιπὸν ἀπερασίθη και ἐφέτος ὅπως κάθε χρόνο, νὰ ἐφασθῇ τὸ Πάσχα ἀπὸ τῶν Προσκόπων, τὰ δὲ μέλη τοῦ Σώματος εὐγενῶς προσεφέρθησαν νὰ καταβάλωσιν ἐξ ἰδίων των τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀρνῶν, οἱ ὁποιοὶ θὰ ἐθροῦντο πρὸς ἐξεμνήσιν τῶν πενιχῶν στεμαίων. Ἡ εἰρήνη ἔγνε γενεστή εις τοὺς προσκόπους μόνον τὸ Σάββατον, γιατί τὰς ἄλλας ἡμέρας δὲν ἔρχονται εις τὸ Σῶμα λόγω τῶν μαθημάτων, και ἐγένετο δεκτὴ, ὡς ἦτο ἐπόμενο, μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμό.

Εὐθὺς ἤρχισαν αἱ προετμασιαὶ τῆς ἐκδρομῆς: ἐξαιρετικαὶ κινήσεις εις τὸ Κέντρον τὸ Σῶμα θὰ ἐξέδραμε κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐφόρου εις μίαν ἰδιωτικὴν ἔσμπαν μεταξὺ Ἰκαμπάρι και Μῆξ. ἡ ἀπόστασις εἶνε ἀρκετὰ μεγάλη, ἀλλὰ κανεὶς δὲν σκέπτεται σ' αὐτό. Μία ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε νὰ ἀγοράσῃ πέντε ἀρνιά ἕνα διὰ κάθε ομάδα, ἀλλῆ ἀνέλαβε τὸ βᾶννον τῶν Πασχαλινῶν αἰγῶν και ὅταν τὰ πάντα ἦσαν ἔτοιμα, οἱ πρόσκοποι ἐκαληνύχτησαν τοὺς ἀρχηγούς των ἐνθουσιασμένοι γιατί τὴν ἐπομένη θὰ περνοῦσαν μίαν ωραίαν ἡμέραν εις τὸ θιαθερον, ἐφορτάζοντες ὅλοι μαζί ἀδελφωμένοι τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου Λύτοφ Προσκόπου και Σωτήρος τῆς ἀνθρωπότητος.

Εἰς τὰς 7 π.μ. τῆς Κυριακῆς, εἶχε διαταχθῆ ἡ συγκέντρωσις εις τὸ Προσκοπικὸν μας Κέντρον. Ὅλοι ἦσαν παρόντες εις τὰς θέσεις των και ἔτοιμοι πρὸς ἀναχώρησιν. Εἰς τὰς 7 1/4 ὁ κ. Ἐφορος δίδει τὸ παράγγελμα «εμπρός μᾶς». Ἡ προσκοπικὴ φάλαγξ ἤρχισε νὰ ἰσχυρὰ ἐπὶ τοὺς κρότους τῶν τριμπᾶνων και τοὺς ἤχους τῶν σαλπύγων.

Ἦκολούθησαν τὰ μεταγωγικά του Σώματος φορητά ἀπὸ ξύλα, ἀντίκινητα, καζάνια και ὅλα τὰ χρειώδη διὰ μίαν μεγάλη ἐκδρομὴν.

Ἐνας μόνον ἀρχηγὸς ἐκλυστερήσεν, ὁ ὁποῖος γέννη τοῦσε ἀπὸ βραδύς, ὡς φαίνεται, σ' ἕνα γάμο ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν μποροῦσε νὰ λείψῃ, ἀλλὰ και αὐτὸς ἦλθε κατόπιν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐφρόντισε νὰ ἀναθέσῃ τὴν ὀμάδα του εις τὸν ἀρχηγό του, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀξίζει νὰ γίνῃ και ἀρχηγός. Δι' αὐτὴν τὴν φορὰ τοῦ κίνου τὸ χατήρι νὰ μὴ ἀναφέρω τὸ ὄνομά του, ἀφοῦ ἄλλως τε και ὁ κ. ἐφορος τὸν συνεχώρησε.

Εἰς τὰς 8 1/2 π.μ. φθάνομεν εις τὴν ἔσμπαν τοῦ ἐπρόκειτο νὰ μᾶς φιλοξενήσῃ, και οἱ πρόσκοποι ἀντιλαμβάνου με εὐχαρίστησι τὴν ὀραία φάσι τῶν ἀγρῶν. Κατεκλυθόμεθα πρὸς ἕνα ἕννομα τὸ ὁποῖον εἶχεν ὀρισθῆ ἀπὸ τὴν προηγουμένη διὰ τὴν κατασκήνωσίν μας. Ἡ ἐκλογή τῆς τοποθεσίας ἦτο ἐπιτυχημένη: ὁ λοφίσκος τὸν ὁποῖον κατελάβομεν ἐδέσποζε τοῦ περιβάλλοντος. πᾶσιξ δένδρα και πρασινάδες: μακριὰ πρὸς νότον ἡ λίμνη Μελάχα, βαθεῖα δὲ πρὸς δυσμὰς ἡ θάλασσα.

Εὐθὺς οἱ πρόσκοποι ἐτέθησαν εις τὸ ἔργον. Μία ὀμάς ἀνέλαβε τὸ στήσιμο μᾶς μεγάλης σκηνῆς, ὑπὸ τὴν σκηνὴν τῆς ὁποίας θὰ ἐλάμβανε χώραν τὸ πασχαλάτικο γλέφει τοῦ Σώματος. Οἱ πενιχτοὶ μάγειροι ἀνέλαβον ὑπερῶσαν εις τὸ ψήσιμον τῶν ἀρνῶν. Λέν εἶχε περᾶσι ἀκόμη μισθὸν ὀρα και τὰ πέντε ἀρνιά ἐγύριζαν στὴ σοῦβλα πάνω ἀπὸ τὴν φοτιὰ. Σὲ λίγο ἡ μισθοδία τοῦ ψητοῦ ἤρχισε νὰ ἐνὸχλῃ τοὺς ἔχοντας μᾶλλον ὀξείαν τὴν ὀσφρησιν. Οἱ ἄλλοι πρόσκοποι με τοὺς ἀρχηγούς των κατεκλυθοντο εις ἀνικνεύσεις εις τὴν ἔσμπαν πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν ἐδάφους. Τέλος πλησιάζει τὸ μεσημέρι και τὰ πάντα ἦσαν ἔτοιμα: τὸ ὑπόσπεγρό μας ἐστρωθῆ ἀπὸ πρασινάδες, στὴν μέσῃ δὲ ἐτοιμάσθηκε ἕνα τραπέζι ποῦ ἦτο προωρισμένο διὰ τὰ

μέλη της επίτροπης που ετοίμασαν το γεύμα, τους άρχηγούς και μερικούς προσκαλεσμένους. Οι πρόσκοποι άραδιάζονται γύρω από το τραπέζι των άρχηγών και κάθε όμάς παραλαμβάνει το άρνι της. άρχίζει ή διανομή υπό την επίβλεψη άρχηγών και υπάρχηγών. ό κ. έφορος, άκούραστος, τελευταίος κάθεται στο τραπέζι, προσέχων να μη μείνη κανείς πρόσκοπος άδικημένος από τη διανομή. Έξαιρετικώς χάρις στην έορτή, προσεφέρθη και

Είς τὸ μέσον καθήμενος ὁ Ἐφορος Ἀλεξανδρείας κ. Ἀργυρόπουλος, δεξιά του ὁ κ. Ζαρογιάννης Ἀρχηγός 3ης, ἀριστερά του ὁ κ. Πυρομάγλου Ἀρχηγός 1ης.

λίγο κρασί εις τους προσκόπους, καίτοι τὸ ποτὸ ἀπαγορεύεται ἀπὸ τοὺς προσκοπικοὺς κανονισμοὺς.

Οἱ πρόσκοποι αὐτῇ τῇ στιγμή εἶνε ἀτησχολημένοι. ἐλάχιστοι ἀκούονται. Στὴν πεῖνά τους ἐπάνω ἐξέχασαν μερικὸς ἰθαγενεῖς ἐθελοντὰς ποὺ μαζεύτηκαν ἐκεῖ μετὰ τὴν ἰδέαν ὅτι κατὰ θά ταμιπούσαν, καὶ δὲν ἄφησαν κόκκαλον, καὶ μόνον ὅταν ὁ κ. έφορος ἤγειρε τὸ κάτελλον εὐχηθεῖς εἰς αὐτοῖς τὸν καλὸ χρόνον, ἐξέσπασαν σὲ ζητωκραυγὰς καὶ κατόπιν σὲ τραγουδία, ἀφοῦ προηγήθη τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη». Ἔτσι ἔληξεν ἐν μέσῳ εὐθυμίας τὸ προσκοπικὸ αὐτὸ τραπέζι, ὅποτε μετ' ὀλίγων ἀνάπαυσιν διετάχθη σὺν κέντρῳ καὶ ὅλο τὸ Σῶμα ἐβάδισε πρὸς τὴν λίμνην Μελάχα. Ἐκεῖ σὲ μιὰ ἐκτεταμένη πεδιάδα αἱ ὀμάδες ἐπεδόθησαν σὲ διάφορα παιχνίδια, ἕως ὅτου ὁ ἥλιος ἤρχισε νὰ δύῃ, ὅποτε καὶ πάλιν συγκεντρωθέντες ἐπεστρέψαμεν ἀπὸ ἄλλον δρόμον εἰς τὸν καταυλισμὸν μας.

Ἀμέσως ἤρχισε τὸ λύσιμον τοῦ καταυλισμοῦ. Μόλις ἐτοιμασθήκαμε γίνεται προσκλητήριον καὶ ἀφοῦ εἰρέθησαν ὅλοι παρόντες, διετάχθη ἀναχώρησις διὰ τὸ Κέντρον.

Εἰς τὰς 8 μ.μ. περίπου ἐφθάσαμε, κουρασμένοι καὶ ἰδρωμένοι, ἀλλὰ τόσοσ ἦταν ὁ ἐνθουσιασμός μας, ποὺ κανεὶς δὲν ἐσκέφθη νὰ φύγῃ· οἱ πρόσκοποι ξαναπαίρνουν τὰ τραγουδία, ἕως ὅτου οἱ άρχηγοὶ τῶν τοῦς ὑπέδειξαν, ὅτι ἦταν ὥρα νὰ πάνε στὰ σπῖτια των.

Καὶ ἔτσι ἔφυγαν οἱ πρόσκοποι ἀποκομίζοντες τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν προσκοπικὴ αὐτῇ ἐκδρομῇ.

N. ΖΑΡΟΓΙΑΝΝΗΣ
Ἀρχηγός 3.Ο.Α.Α.

Μανθάνομεν ἐπίσης ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀφ' ὅτου ἀνέλαβεν ὡς Τοπικὸς ὁ κ. Ἀργυρόπουλος, παλαιὸς προσκοπιστής, ὁ Προσκοπισμὸς ἐκεῖ εἶδεν ὥραιας ἡμέρας καὶ πάλιν.

Εἰς ἐφημερίδα τῆς Ἀλεξανδρείας ἀναγινώσκομεν καὶ τὰ ἑξῆς σχετικὰ:

«Θεομῖ, συγχαρητήρια ὀφείλονται εἰς τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων καὶ εἰς τοὺς διευθύνοντας αὐτὸ διὰ τὴν ἐπιτυχὴ πρωτοβουλίαν ἣν εἶχον νὰ μετάρχουν οἱ Πρόσκοποι εἰς τὴν ἐκφορὰν τοῦ ἐπιταφίου τοῦ Ἀγίου Σάββα

ΟΡΚΟΜΩΣΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

Τὸ προσκοπικὸν δένδρον ἐν Σέρραις διαρκῶς ἀναπτύσσεται καὶ αἱ πρόδοί του καταφαίνονται καὶ δίδουν πίστωσιν διὰ τὸ λαμπρὸν μέλλον τῆς πόλεως.

Τρία ἤδη ἔτη ἔχουν παρέλθῃ ἀφότου ἐφυτεύθη, ἡ δὲ συνεχῆς παρακολούθησις τῆς ἀναπτύξεώς του ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τοπικῶν ἀρχῶν καὶ ἡ ἀνάλογος περιποίησις ἐκ μέρους αὐτῶν συνετέλεσαν καὶ συντελοῦν εἰς τὴν καταπληκτικὴν πρόοδον αὐτοῦ.

Μέχρι τοῦδε ἔχουν γίνῃ τέσσαρες ὀρκομωσίαι, ἐξ ὧν δύο ἐκ μέρους τοῦ κ. Γ. Βλάχου, μία ἐκ μέρους τοῦ Ἀλεξάνδρου Σάββα, τέως ἀρχηγοῦ τῶν ὀμάδων τοῦ εἰκοσμοφείου, καὶ ἡ τετάρτη καὶ λαμπροτέρα ἐκ μέρους τοῦ κ. Π. Σούζη, ἣτις ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν 27 - 3 - 27 ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Γυμνασίου Σερρῶν. Ἡ τελετὴ τῆς ὀρκομωσίας ἐτελέσθη μετὰ πρωτοφανῆ ἐπιτυχίαν. Ἀπὸ τὸ ἱεσπέρας τοῦ Σαββάτου τὰ πάντα εἶχον τακτοποιηθῆ. Τὸ προαύλιον τοῦ Γυμνασίου παρουσίαζε ὄψιν πανηγυρικὴν. Σημαῖαι καὶ πρασινάδαὶ διάφοραι ἐν συνδυασμῷ παρεῖχόν τι τὸ ἰδιάζον, τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ γενικῶς ἡ διακόσμησις ἦτο θαυμασία.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς κατὰ τὰς 5 ἀφίχθησαν οἱ ἐπίσημοι καὶ κατέλαβον τὰς θέσεις των, ἐνῶ οἱ πρόσκοποι παρατεταγμένοι κατὰ μῆκος τοῦ προαυλίου ἀπέδιδον τὰς τιμάς. Μετὰ τὴν ἀφίξιν των ἐπιστήμων οἱ μέλλοντες νὰ ὀρκισθῶσι κατέλαβον τὰς θέσεις των, ἐπηκολούθησε δὲ ἡ ἐπαρσις τῆς σημαίας. Ἀνεγνώσθη ἡ ἡμερησία διαπαγῆ τοῦ κ. ἐπόπτου καὶ τοῦ ὑπ)γοῦ Κ. Ἀλεξανδρίδου προφέροντος τοῦ ὀρκου καὶ ἐπαναλαμβανομένου ὑπὸ τῶν ὀρκιζομένων, καθ' ὃν χρόνον οἱ λοιποὶ παρουσίαζον, ἔληξε ἡ ὀρκομωσία.

Τοὺς ὀρκισθέντας προσεφώνησε δι' ἀληθῶς ἐμπνευσμένου λόγου ὁ τοπικὸς ἔφορός μας κ. Κωνσταντῖνος Τέγος, τονίσας τὴν σπουδαιότητα τῆς ὑποσχέσεως, τὴν ὀσίαν εὐλαδῶς ἔδωσαν, ἐξάρας τὴν σπουδαιότητα τοῦ προσκοπισμοῦ καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς εὐρυτέρας αὐτοῦ διαδόσεως, ἵνα τὸ καταπεπονημένον Ἔθνος μας ἀναλάβῃ ἐκ τῆς κοπώσεως, καὶ ἵνα δημιουργηθῶσι χαρακτήρες ἠθικοὶ, ἀπόλυτον ἀνάγκην τῶν ὁποίων ἔχει πᾶν Ἔθνος καὶ τέλος εὐχθεῖς ὅπως ὁ προσκοπισμὸς ἐν Σέρραις ριζωθῇ καὶ ἐπιφέρῃ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἔχει ἐντολήν νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐπηκολούθησε ἡ ἀπονομὴ τῶν πτυχίων Βας τάξεως καὶ δεξιμοῦ, ὑπὸ δὲ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς τοῦ οἰκοτροφείου ἔληξε ἡ τελετὴ καὶ οἱ ἐπίσημοι ἀπῆλθον. Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς ἔγινε παρέλασις διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, περὶ δὲ τὴν 7ην μ. μ. οἱ πρόσκοποι διελύθησαν καὶ οὕτω διὰ τετάρτην φορὰν ἐν Σέρραις μέει, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἔδωσαν ὑπερηφάνως τὴν ἱεράν ὑπόσχεσιν ὅτι, θὰ ἐκτελοῦν τὸ καθήκον των πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Πατρίδα, ὅτι θὰ βοηθοῦν πάντα ἄξιον βοηθείας καὶ ὅτι θὰ ἐκτελοῦν πιστῶς τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τῶν προσκόπων ὀριζόμενα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

(Οφειλομένη εις τόν εκ των μελών του Δ. Συμβουλίου ταγματάρχην κ. Γιαννακόπουλον).

Δέν ήτο δυνατόν εις τό συνταχθέν εγκόλπιον εκπαιδύσεως του Προσκοπισμού νά περιληφθούν άπαντα τά άφορώντα τήν εκπαίδευσιν αυτού.

Δέν ήτο άλλως τε τούτο και σκόπιμον, διότι θά έπαδάρυνετο μέ τόσην πληθώραν ύλης, ώστε θά ήτο δύσκολον νά χρησιμοποιηθή.

Εκρίθη λοιπόν όρθώτερον νά περιληφθούν τά μάλλον ένδιαφέροντα θέματα και κυρίως εκείνα, τά ύποία θά δώσουν εις τούς βαθμοφόρους τάς κατευθύνσεις επί τή βάσει των όποίων πρέπει νά έργασθούν.

Όταν έχη πλαισιωθή ή όλη έργασία και όταν καθείς βαθμοφόρος γνωρίζη ποϋ πρέπει νά κατευθύνη τάς προσπάθειάς του τότε δέν θά αποπλανηθή έν τή επίδωξή του πειθέμενου σκοπού υπό του προσκοπισμού, θά δυναθώ δέ νά άποδώση έργον πραγματικώς ώφέλιμον διά τά άτομα, τήν κοινωνίαν και τήν Πατρίδα. Ένών τούτων αν έάν θά κατεστρίβητο εις λεπτομερείας, χωρίς νά έχη ύπ' όψει του τάς γενικάς κατευθύνσεις δέν ήτο δυνατόν παρά νά αποπλανηθή όπως πολλοί άπεπλανήθησαν μέχρι σήμεραν και έδιδεν έκαστος τάς κατά τήν κρίσιν του κατευθύνσεις εις τάς ύπ' αυτόν προσκοπικάς όργανώσεις.

Επί τή βάσει των άνωτέρω σκέψεων και έχοντας ύπ' όψιν ότι σκοπός του προσκοπισμού, συμφώνως πρός τό άρθρον 1 του νόμου και του όργανισμού αυτού, είνε ή σωματική άγωγή των Έλληνοπαιδων και ή ήθική άγωγή αυτών διά τής έμπεδώσεως ήθικών αξιωμάτων περιελάβομεν εις τό παρόν εγκόλπιον τά έπόμενα πέντε κεφάλαια:

α) Σωματική Άγωγή: Αναπτύσσεται κατά πρώτον πείαν ώφέλιαν παρέχουν εις τόν οργανισμόν αι άσκήσεις, και κατόπιν εξετάζεται ποίαι είνε αι άσκήσεις αύται και πώς πρέπει νά εκτελούνται διά νά είνε πραγματικώς ώφέλιμοι εις τόν οργανισμόν.

Τό κεφάλαιον τούτο είνε τό σπουδαιότερον από όλα και εις αυτό πρέπει νά επιστηθή ιδιαιτέρως ή προσοχή των βαθμοφόρων, διότι ό νέος ό όποιος δέν θά εξασφαλίση τήν υγείαν του και δέν θά αναπτύξη τήν σωματικήν του δύναμιν είνε άνίκανος διά πάσαν άλλην καλήν πράξιν. Εκτός όμως αυτού αι σωματικάί άσκήσεις κυρίως δέ ή άγωνιστική και αι παιδικάί είνε τό καλύτερον και πρακτικώτερον μέσον, είνε ή έφηροσμένη, δηλαδή εκπαίδευσις, ή όποία θά μορφώση τούς καλούς πολίτας, τούς τιμίους και άνδρικούς χαρακτήρας, όπως εις τό τμήμα ΙΙΙ αναπτύσσεται. Ο βαθμοφόρος δέν πρέπει νά άπασχολήται μέ ύπερβολικάς θεωρητικάς αναπτύξεις, αλλά μέ πρακτικάς εξασκήσεις εις τό γυμναστήριον ή εις τό ύπαιθρον. Πρέπει δέ νά γνωρίζη ποίαις επιδόσεις έχουσι οι πρόσκοποι του εις τά όριζόμενα άγωνίσματα και έάν γνωρίζουν νά παίξουν όλας τάς παιδικάς.

β) Ηθική ν Άγωγή: Περιελάβομεν τά σπουδαιότερα των καθηκόντων του προσκόπου πρός τήν Πατρίδα των, τήν κοινωνίαν, τήν οικογένειάν των, και τόν έαυτόν τους. Και εις τήν εκπαίδευσιν αυτήν δέν πρέπει νά άπαιτηται ή άποστήθισις των άπαντήσεων, εις τάς τιθεμένας έρωτήσεις. Ο πρόσκοπος δύναται νά άπαντήσῃ έρωτώμενος μέ τόν ίδιον του τρόπον. Τό καλύτερον όμως θά είνε άντι θεωρητικων άπαντήσεων νά

λέγη ένα παράδειγμα αλληλεγγύης, αίτιαπαρηγήσεω, κλπ. Ο βαθμοφόρος θά προσπαθῃ επίσης άντι θεωρητικων έρμηνειων νά αναπτύσση, έφ' όσον του είνε δυνατόν τά ζητήματά του διά παραδειγματών.

γ) Στοιχειώδεις Γνώσεις: Περιελήφθησαν άπαντα τά ζητήματα, τά ύποία πρέπει νά γνωρίζη πᾶς άνθρωπος διά τήν καλήν διατήρησιν τής υγείας του, τήν προφύλαξιν του από διαφόρων ασθeneiων και τήν παροχήν εις τάς περιπτώσεις των συνειθεστέρων δυστυχημάτων των επιβαλλομένων πρώτων βοηθειών. Και εις τήν εκπαίδευσιν όμως αυτήν θά φροντίση ό βαθμοφόρος νά διδάξη μέ τόν πλέον εύληπτον τρόπον όλα τά άνωτέρω άντικείμενα, προσέχων κυρίως έάν δύναται οι πρόσκοποι και ύπ' αυτών βαθμοφόροι νά εφαρμόζουν αυτά.

δ) Γενικάί Γνώσεις: Περιελήφθησαν τά σπουδαιότερα άντικείμενα τά άφορώντα τήν άνάγκωσιν χάρτου, τήν ονοματολογίαν του εδάφους, τόν προσανατολισμόν, τήν εκπαίδευσιν του άνιχνευτοϋ, τάς διαταγάς άναφοράς και σηματοδοσίαν, και τήν ομάδα εις θερεινήν κατασχίνωσιν.

ε) Συντακτικάί Ασκήσεις: Αυται εκτελούν ως σκοπόν νά εκπαιδεύσουν τούς προσκόπους και τούς βαθμοφόρους εις όλας τάς άσκήσεις εκείνας, αι ύποίαι είνε άπαραίτητα διά νά δύναται νά μετάσχουν ως τμήματα συντεταγμένα εις έαρκτάς κλπ., όπου διά του παραστήματός των, τής τάξεως και τής ακριβοϋς εκτελέσεως των κινήσεων νά εμπνεύσουν πρός έαυτά τήν εμπιστοσύνην τής Κοινωνίας.

Αι άσκήσεις αύται ελήφθησαν εκ του κανονισμού άσκήσεων πεζικού, αφού έτροποποιήθησαν, ώστε νά προσαρμοζώνται πρός τήν όργάνωσιν του Προσκοπισμού. Η λοιπή φρασεολογία έτηρήθη ή του κανονισμού άσκήσεων πεζικού.

Αι άσκήσεις αύται θά διδάσκωνται απολύτως πρακτικώς. Δηλαδή δέν είνε ύποχρεωμένος ό πρόσκοπος ή ό βαθμοφόρος νά γνωρίζη νά απαγγέλη από στήθους τάς διαφόρους διατάξεις του κεφαλαίου τούτου, παρά μόνον νά γνωρίζη ό ίδιος νά είνε καλός εκτελεστής.

Οι πρόσκοποι και οι βαθμοφόροι δέν πρέπει μόνον νά γνωρίζουν νά εκτελούν όλας τάς άσκήσεις αι ύποίαι τούς αφορούν, αλλά πρέπει νά γνωρίζουν και τάς άσκήσεις παραγγέλματα κλπ. τάς άφωσώσας τόν άμέσως άνωτερον βαθμοφόρον των, ώστε νά είνε δυνατόν νά αναλάβουν τά καθήκοντα αυτού εις μίαν συγκέντρωσιν όταν συμβῃ δι' οιονδήποτε λόγον νά άπουσιάζη.

Δέν πρέπει νά θεωρηθῃ ότι ό Προσκοπισμός έχει ως σκοπόν τήν άπόκτησιν ύπερβολικων θεωρητικων γνώσεων. Έχει ως σκοπόν νά εξασφαλίση τήν σωματικήν και ψυχικήν υγείαν και δύναμιν των προσκόπων καθώς και τήν άνάπτυξιν τής πρωτοβουλίας, του θάρρους, τής δραστηριότητος, άποφασιστικότητος κλπ. αυτών.

Η διδομένη εκπαίδευσις δέν πρέπει νά θεωρηται ως διανοητική μόρφωσις, αλλά μέσον τό όποιον χρησιμοποιείται πρός τόν άνωτέρω σκοπόν.

Οι βαθμοφόροι έχοντας ύπ' όψει τόν τιθέμενον σκο-

πόν και χρησιμοποιούντες τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν ταῦτον ὑπὸ τοῦ ὄργανισμοῦ καὶ τοῦ ἐγκολπίου τιθέμενα μέσα, καθὼς καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῶν πρωτοβουλίαν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀποδώσουν ἐργασίαν πραγματικῶς κοινωνικῶς καὶ ἐθνικῶς ωφέλιμον.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΗΣΜΟΣ ΕΝ ΣΥΡΩ

ΣΥΡΟΣ, Ἀπρίλιος. — Τὴν 19ην τρέχοντος δυηξίαι ὁχλοποιήσας τοῦ Γεν. Ἐφόρου ἐτελέσθη εἰς τὸν Ι. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐπίσημον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων καὶ θανόντων ἀδελφῶν μας προσκόπων.

Τὴν 10ην πρωϊνὴν, ἔχοντας τὸ γενικὸν πρόσταγμα τοῦ ὀρχηγοῦ τῆς Β. Ὀμάδος κ. Ἄντ. Σαλάχα, ὁλόκληρον τὸ Προσκοπικὸν μας Σῶμα σοβαρὸν καὶ λυπημένον διήρχειτο τῆς πλατείας μας μεταβαίνον εἰς τὸν Ναόν.

Μόλις ἀφίχθη, οἱ κώδωνες πενθίμως ἐκάλουν τὸν Λαὸν νὰ προσέλθῃ καὶ ἐνώση τὰς δεήσεις του μετὰ τὰς προσκοπικὰς τοιαύτας.

Προσηλθὸν ὁ κ. Νομάρχης, ὁ κ. Δήμαρχος μετὰ ὁλοκληροῦ τοῦ Δημοτικοῦ Σικιθουλίου, ἄπαντα αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί, τὰ Σωματεῖα, ὁ Κλήρος, οἱ συγγενεῖς τῶν πεσόντων καὶ θανόντων προσκόπων, τὸ Δικαστικὸν Σῶμα, ἅπαντες οἱ κ.κ. καθιγγηταὶ καὶ διδάσκαλοι μετὰ τὰ Σχολεῖα, ὁ Δήμαρχος Ἄνω Σύρου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ὀρφανοτροφείου καὶ κόσμος ἄπειρος.

Ἐν μέτρῳ συγκινήσεως ἐνῆλη ἡ ἀκολληθῆσα, εἰς τὸ «ἐλπίς τῆς ὁπείας ἀμείλιχον ὁ ἐνωμοτάρχης τῆς 4ης εἰμίλος Γούτσος Ἰάκ. συγκινήσας μέχρι δακρύων πάντα.

Ὁ δὲ παρεπιδημῶν λόγῳ ἐργασίας του ἐνταῖθα ὑπαρχηγὸς κ. Α. Καρατζῆς συνεκινήθη τόσον, ὥστε ἐκλαίει συνεχῶς.

Ὁ Ἐφορος κ. Πάτροκλος Ἀλβανὸς ἐδέχθη τὰ συλλυπητήρια πάντων τῶν προσελθόντων συγκεκμημένων με γάλως καὶ εὐχομένων πρόδοον εἰς τὸ Σῶμα.

Τὸ Νομαρχιακὸν Μέγαρον, τὸ Δημαρχιακὸν τοιοῦτον, ἡ Λέσχη τῆς πόλεως, τὰ Σωματεῖα καὶ πλείστα ἰδιωτικὰ καταστήματα εἶχον μεσισίτους τὰς σημαίας των.

Ἐπανελθόντων τῶν προσκόπων εἰς τὴν Λέσχην, ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἐφορὸς μας πρὸ τῆς μνήμης τῶν πεσόντων καὶ συνεχάρη πάντας διὰ τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὸ κημόσυνον.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΡΑΜΑΣ

Τὴν 3ην Ἀπριλίου ἐγένετο ἐκδρομὴ εἰς Μιναρῶ-Τσιφλίκ μετὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἐν γένει γιὰ τὸν προσκοπισμὸν.

Τὴν 14ην Ἀπριλίου ἐπανιδρώθη καὶ ἡ δευτέρα ὀμάδα ἀπὸ βαθμοφόρους καὶ προσκόπους τῶν δύο ὀμάδων 1ης καὶ 3ης καὶ ἀπὸ ὀλίγους νεοσυλλέκτους.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἐγκατεστάθημεν εἰς τὴν νέαν μας Λέσχην μοναδικὴν γιὰ προσκόπους, τὴν ὁποῖαν ὁ προστάτης τῆς Δράμας, δηλαδὴ ὁ μεγαλύτερος ὑποστηρικτὴς πάσης καλῆς κινήσεως τῆς πόλεως μας καὶ πρὸ πάντων τοῦ προσκοπισμοῦ κ. Κοιμητῆς Διοικητῆς τῆς ΙΧ Μεραρχίας, εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μᾶς παραχωρήσῃ, μετακινήσας τὸ ἐκεῖ ἐδρῶνον πεδινὸν πυροβολικόν.

Εἰς τὴν νέαν Λέσχην οἱ πρόσκοποι ἐργάζονται πυρετωδῶς, καθαρίζουν, ἀσπρίζουν, ἰσοπεδῶνουν γῆπεδον, σκάπτουν σκάμμα γιὰ ἄλματα, καλλιεργοῦν καὶ περιποιοῦνται κήπον καὶ ἐν γένει μετὰ νέαν ζωὴν ἐργάζονται.

Παρουσιάσθησαν εἰς τὸ Γραφεῖον Περιφερείας οἱ κ. κ. Ἄντωνίου Ἀπόστολος Ἀρχηγὸς ὀμ. Ἀλεξανδρεῖας καὶ

Παλληκαρόπουλος Φιλάρετος ὑπαρχηγέων 8ης Θεσσαλονίκης καὶ ἐπειδὴ θὰ παραμείνουν ἐδῶ θὰ ταῖς ἀνατεθῇ ὑπηρεσίαι εἰς τὰς ἐνταῖθα ὀμάδας.

Εἰς τὸν Ἐπιτάφιον οἱ πρόσκοποι προσέφερον τὰς ὑπηρεσίας των.

Τὴν Πρωτομαγιά θὰ γίνῃ ἐκδρομὴ εἰς Κουπόλισταν μετὰ νυκτερινὴν πορείαν ἀπὸ τῆς παραμονῆς μέχρι Προσωπῶν. Τὸ πρόγραμμα κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἐπόπτου Ὀμάδων. Εἰδοποιήθησαν περὶ τούτου καὶ αἱ ὀμάδες τῆς περιφερείας Κουπαλίστης.

Ὁ πρόσκοπος Δαφάν Π. θὰ ἐκτελῇ καθήκοντα ὑπενωμοτάρχου.

Οἱ πρόσκοποι Ὀσάδ: Ἄεων, Βούδημος Δ. καὶ Χ' Ἄντωνίου Δ. προῆχθησαν εἰς ὑπενωμοτάρχας.

Ὁ ὑπενωμοτάρχης Παπαχρήστου Ἄλ. θὰ ἐκτελῇ καθήκοντα ἐνωμοτάρχου καὶ ὁ Καναρῆς Κ.

Ὁ ἐν)εύων Παπαχρήστου Ἄλ. ἀπέκτεσε πτυχίον ξυλοουργοῦ ἄπλοῦν.

MONSIEUR : F. F. PEABODY

Μετὰ ζωηρῆς λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου F. F. Peabody εἰς τὴν ἁγίαν Βαρβάραν τῆς Καλλιφορνιας τὴν 24 Φεβρουαρίου. Ὁ Peabody ἦτο ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου τῶν Προσκόπων. Χάρις εἰς τὴν γενναϊοδωρίαν του κατέστη δυνατόν νὰ οργανωθῇ τοῦτο εὐθὺς μετὰ τὸ πρῶτον Ζαμπορὴ τοῦ Λονδίνου τοῦ 1920.

Ὁ Peabody ἦτο τόσον πολὺ ἐνθουσιασμένος ἐν τῆς προσκοπικῆς κινήσεως ὡς ὄργανον μίς διεθνoῦς Εἰρήνης ὥστε ἐκ τῶν πρῶτων κατέβαλε τὰ ἐξοδα τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου διὰ μίαν δις-τίαν, ἕως οὗ τοῦ ἐξοδά του ἐξησφαλίσθησαν διὰ τῶν ἐτησίων συνδρομῶν τῶν Προσκοπικῶν Ἐθνικῶν ὀργανώσεων.

Ἡ προσκοπικὴ κίνησις εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ peabody ἀπώλεσε ἐγκάρδιον φίλον καὶ γενναϊοψυχον καὶ ἐνθουσιώδη εὐεργέτην.

Hub. Martin

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΗΣΜΟΣ Ε Σ ΤΗΝ ΝΑΟΥΣΣΑΝ

Κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον ἡ ὀμάς μας εἰργάσθη σιωπηλῶς καὶ μετὰ ἐπιμονὴν, παρουσιάσασα καὶ πραγματοποιήσασα ἐνός τῶν σπουδαιότερων σκοπῶν τοῦ προσκοπισμοῦ: τῆς κοινωφελείας. Μίαν Κυριακὴν οἱ πρόσκοποι μετὰ τὰ ἐργαλεῖά των, σκαπάνας, πτύα, κλπ. καὶ μετὰ δενδρόλλια εἰς τὰς χεῖρας διασχίζον τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως μας καὶ φθάνουν εἰς τὸ Γυμνάσιον. Εἰς ὀλίγην ὥραν γύρω γύρω εἰς τὸ ἐκτεταμένον προαύλιον οἱ λάκκο εἰς εἰς τοῖμοι, τὰ δενδρόλλια φυτεύονται καὶ ὁ περίξ χῶρος καθαρίζεται.

Ἀπὸ ἐδῶ κατευθύνονται εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, τοῦ ὁποίου ἐπίσης δενδροφυτεύουν τὴν αὐλήν.

Οἱ πρόσκοποι ἀπέρχονται κατευχαριστημένοι καὶ ἐπιφιλιάσσοντα δι' ἄλλην φοράν νὰ κλαδεύσωσι τὰ δενδρόλλια τοῦ Ἁγίου Θεολόγου, λόφου, ὅστις κεῖται ΝΑ τῆς πόλεως.

Μίαν ἄλλην Κυριακὴν ἡ ὀμάς ἀναβαίνει μετὰ ταχύτητα εἰς τὸν λόφον τοῦ Θεολόγου, ὅπου λαμβάνει χῶρον ἀ-τ νίχνευσις καὶ ψευδομάχη μετὰ ἐπιτυχίαν.

Οἱ πρόσκοποι ἐπιστρέφουν εἰς τὴν πόλιν κατευθουσι-αμένοι.

Κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς 25ης Μαιoῦ ἡ ὀμάς μας εἶχε τὴν τιμὴν νὰ προσκληθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου, ὅπως συμμετόσχη τῆς τελετῆς τῆς Ἐθνικῆς, ἐορτῆς.

Τὸ πρῶτ οἱ πρόσκοποι μετὰ τυμπανοκρουσίαν καὶ σάλπισματα διέσχισαν τοὺς δρόμους τῆς πόλεως καὶ ἐφθά-

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

Ο Αρχηγός της 9ης όμ. Ναυτοπροσκόπων κ. Γ. Βλάχος και οι Πρόσκοποι προσκυνούν εις την φάτνη των άλόγων όπου έγεννήθη ο Ιησούς Χριστός.

(Η περιγραφή του κ. Βλάχου ελ-
λείπει χώρου εις τὸ προσεχές.)

σαν εις τὸν ὀρισμένον διὰ τὴν δοξολογίαν Ναόν. Ἡ ὁμάς ἀντικαθιστῶσα τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις παρετάθη εις τὴν εἰσοδὸν τοῦ Ναοῦ καὶ ἀπένειμε τὰς κεκανονισμένας τιμὰς εἰς τοὺς ἐπιθήμευς. Ἐπηκολούθησε παρέλασις, ἥτις ἀναμφιβόλως ἐπροκάλεσε τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ὑπερηφάνειαν εἰς κάθε ἀγνήν Ἑλληνικὴν ψυχὴν.

Τὸ ἑσπέρασ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ ὁμάς ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν λαμπαδηφορίαν, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ κ. Δη-
μάργου.

Τὴν 3ην τρέγοντος μηνὸς ὑπέστησαν τὰς κεκανονισμέ-
νας διψ τὸν βαθμὸν προσκόπου β' τάξεως ἐξετάσεις καὶ ἐπέτυχον οἱ πρόσκοποι: Χαρίλαος Παπαδόπουλος, Θωμὰς Θωμαΐδης, Γεώργιος Σιαμαντῆς, Ἀπόλλων Πακίδης, Χα-
ράλαμπος Ἰωσηφίδης καὶ Σταῦρος Οἰκονομίδης.

Προήχθησαν εἰς ἐν)εύοντας ὑπεν)τάρχας οἱ πρόσκο-
ποι: Ἀδὰμ Κοντοῦλης καὶ Θωμαΐδης Χιράλαμπος. Με-
τὴν ἔλευσιν τῆς ἀνοίξεως ἡ ὁμάς μας ἐτοιμάζει ἐκδρομὰς
κατασκηνώσεις καὶ ἐπικοινωνίας μετ' ὁμάδας γειτονικῶν
πόλεων.

ΝΑΟΥΣΑ — Ἀπρίλιος 1927

Α. Κ.

Ἐν)λης τῆς 1ης Ὁμάδος

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΖΑΚΛΑΡ

Μανθάνομεν ὅλας ἐξουδίκως, ὅτι εἰς τὸ Καζακλάρ ἐ-
σημειώθη ἐσχάτως πρωτοβουλία τοῦ Τοπικοῦ Ἐφοροῦ κ.
Τσοῦτρα, ζωηροτάτη κίνησις, τὴν στιγμὴν δὲ ταύτην ὑπὲρ
τοὺς 150 πρόσκοποι ἀντιπροσωπεύουν ἐν τῇ δροσερᾷ Θεσ-
σαλικῇ παλιγγῇ τὸν Προσκοπισμὸν. Ἐπίσης ἐτοιμάζεται
ἐκεῖ Σώμα Ἑλληνίδων Προσκόπων.

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Ἦρξιεν ἡ ἐκτόπισις τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ Σώ-
ματος, ὃ ὁποῖος εἶνε πλήρης καὶ προνοεῖ περὶ ἔλων. Ἡ
τιμὴ τοῦ ὀρίσθη εἰς δραχ. 5 καὶ ἀπὸ τῆς 15ης Μαΐου
δύναται τις νὰ προμηθεύεται τοῦτεν εἰς τὰ γραφεῖα.

Εἰς τὴν Γιάφραν, οἱ Ναυτοπρόσκοποι τῆς 3ης, τῆς 9ης
καὶ τῆς 16ης εἰς τὸ Χριστιανικὸν Σχολεῖον Γιάφρας

Η ΜΙΑΝΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Μεταξὺ τῶν ἄλλων προόδων εἰμεθα ἐξουσιοδοτημένοι
νὰ γράψωμεν, ὅτι ὁ κ. Μπρισιμιτζάκης ἐξ ἰδίων ἐςτιμά-
ζει τὴν ὀραίαν μιάνταν τοῦ κέντρου τῶν Προσκόπων,
ἡ ὁποία θὰ λαμπρύνῃ ἐτι μᾶλλον τὰς δημοσίας ἐμφανί-
σεις τοῦ Σώματος.

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΡΕΘΥΜΝΟΝ

Ἀφίχθη χάριν ἀτομικῶν τοῦ ὑποθέσεων ὁ Πρω. Ἐσο-
ρος Ρεθύμνου κ. Τσάκωνας, ἐκ πληροφοριῶν τοῦ ὁποῖου
βεβαιώμεθα ὅτι ὁ Προσκοπισμὸς ἐν Ρεθύμνῳ εἶρε θερ-
μὴν ὑποδοχὴν παρὰ τῇ κοινωσίᾳ καὶ ἤδη δρᾷ ἐπιουεῶς.

Ο κ. Τσάκωνας πρὶν ἀναχωρῆσαι ἐκ Ρεθύμνου ἐξέ-
δοτο ἡμερησίαν διαταγὴν λεπτομερῆ τῆς ἐκδρομῆς, ἥτις
ἐπὶ διήμερον ὀργανοῦται εἰς τὸ ἱστορικὸν Ἀρχάδιον, τὴν
21ην καὶ 22ην Μαΐου. Εἶνε δὲ τὸςιν λεπτομερειακὴ ἡ
διαταγὴ αὐτῇ, ὥστε παρουσιάζει πλήρη τὴν εἰκόνα μᾶς
ἐντατικῆς ἐνθουσιώδους προσπαθείας πρὸς ἐπιβολὴν
τοῦ προσκοπισμοῦ.

Ἐξ ἄλλου αἱ ἐφημερίδες τοῦ Ρεθύμνου δημοσιεύουν
ἐνθουσιώδεις περιγραφὰς, καθὼς καὶ συνεντεύξεις τοῦ
κ. Τσάκων, ἐπεξηγοῦντος λεπτομερῶς τὰ τοῦ προσκο-
πισμοῦ, τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνταλλαγμάτων
καὶ τῶν ὀπορρώσεων τῶν προσκόπων.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΣΟΥΔΑΝ

Καθ' ἃ μᾶς γράφουσιν ἐκ Σουδᾶν ἡ ἐκεῖ ὁμάς τῶν
προσκόπων ὀργανώθη ἤδη τελείως χάρις εἰς τὸ μεθοδι-
κὸν πρόγραμμα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς κ. Ἐμμ. Πέτρου, εἶνε
δὲ πλήρης ἑτοιμος. Πολλοὶ πρόσκοποι ἀπέκτησαν πτυ-
χία εἰδικότητων καὶ ὀνομάσθησαν πρῶτης τάξεως.

Ο ΤΟΠΙΚΟΣ ΕΦΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ο κ. Η. Ἠσαΐας πρῶτην Τοπ. Ἐφορος Ἀθηνῶν προ-
χθεῖς εἰς Περιφερειακὸν ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν τοῦ
ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον διαθε-
ροῦ εὐχαριστηρίου ἐγγράφου ἐξέφρασε τὴν ἐπίπδα ὅτι σὶ
ἀσχολία τοῦ ὁά τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ διαθέτῃ ὄρας τινας
καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκοπισμοῦ.

Ἡ Τοπικὴ Ἐφορὶα Ἀθηνῶν ἀνετέθη εἰς τὸν πρῶτην
Τ. Ε. Πατρῶν κ. Β. Νέρην.

ΑΙ ΔΩΡΕΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

Ο Δῆμος Ἠρακλείου ἐψήφισε δραχμὰς 50,000 ὑπὲρ
τῶν προσκόπων Ἠρακλείου, ὃ Δῆμος Δράμας δρ. 30000.
Δι' ἐγκυκλίου τοῦ ὁ κ. Γενικὸς Ἐφορος πρὸς ὅλας τὰς
προσκοπικὰς ἀρχὰς συνιστᾷ ὅπως ἐπιδιώξωσι τὴν ψήφι-
σιν κονδυλίων ἐκ μέρους Δῆμων καὶ Κοινοτήτων ὑπὲρ
τῶν Προσκόπων.

ΑΡΘΡΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

«Ὁ Πρόσκοπος ὑπακούει εἰς τὰς διαταγὰς τῶν γονέων του καὶ τῶν ἀνωτέρων του, χωρὶς ἀντιλογίαν».

Ἀγαπητέ μου Κώστα,

Ἐνθυμούμαι πρὸ ὀλίγον ἐτῶν ποῦ εἶδα ἓνα πελώριο ὑπόστεγο εἰς τὸ ἄκρον ἐνὸς μεγάλου καὶ ὀμαλοῦ ἀγροῦ, καὶ μέσα εἰς αὐτὸ τὸ πελώριο ὑπόστεγο μαραγκοὶ καὶ μηχανικοὶ εἰργάζοντο πρὸ πολλῶν ἡμερῶν διὰ νὰ κατασκευάσουν ἓνα νέον εἶδος ἀεροπλάνου.

Ὁ μηχανισμὸς του θὰ ἦτο τοῦ τελειότερου εἶδους, θὰ ἠμποροῦσε νὰ πετᾷ πολὺ καλλίτερα, πολὺ μακρύτερα, πολὺ ἤμηλότερα ἀπὸ ὅσα εἶχαν πετάξῃ πρῶτον. Ὅταν ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς δοκιμῆς του, ὅλος ὁ κόσμος τῶν πέριξ ἦτο ἐπὶ ποδῶν.

Πληθὸς κόσμου ἐπερίμεναν ἐκεῖ συγκερατοῦντες τὴν ἀναπνοὴν των. Ὁ ἐφευρέτης ἐκάθισεν εἰς τὴν θέσιν του ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐπευφημιῶν.

Τὸ μόνον πρῶγμα, εἰς τὸ ὁποῖον διεκρίθη τὸ ἀεροπλάνον, εἶνε ὅτι δὲν ἐκινήθη. Ἐφαίνετο τέλειον, ἀλλὰ ἓνα ἐξ ὧλων τῶν ἐξαρτημάτων του δὲν ἐλειτούργει ὅπως ἔπρεπε, καὶ ἐπομένως τὸ σίνολον ἔμενον ἀδρανές.

Ἐνθυμούμαι, ὅτι κάποτε παρέστην εἰς ἀγώνισμα διελευστίνας. Κανεὶς δὲν ἐνδιεφέρετο πολὺ, διότι ἡ μία ἀπὸ τὰς δύο ομάδας ἦτο πολὺ βαρύτερα τῆς ἄλλης. Ὁ κόσμος παρηκολούθησεν ὅλα τ' ἄλλα ἀγωνίσματα τῆς ἀθλητικῆς αὐτῆς ἐορτῆς, ἀλλὰ μόλις ἤρχισε τὸ ἀγώνισμα τῆς διελευστίνας ἓνας-ἓνας ἔφυγε διὰ νὰ πάρῃ τὸ τσάι του.

Συνέβη ὁμως κατὰ ἀπόπτωτον: ἡ ελαφροτέρα ὁμάς ἐνίκησε χωρὶς τὴν παραμικρὰν δυσκολίαν. Δὲν ἦσαν τόσον δυνατοὶ ὅσον οἱ ἀντίπαλοί των, ἀλλὰ ἐξετέλεσαν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξησφάλισε τὴν ἐπιτυχίαν των — ἐτράβηξαν ὅλοι μαζί, ἐνῶ οἱ ἄλλοι δὲν τὸ ἔκαιαν.

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἐγένετο μία ἀθλητικὴ ἐορτὴ εἰς ἑνα τμήμα τοῦ Λονδίνου. Τριάντα ομάδες ἐλάμβανον μέρος καὶ αἱ εικοσιεννέα ἐξ αὐτῶν ἐγνώριζαν νὰ ἐφαρμοσῶν τὸν κανόνα τοῦ παιγνιδίου.

Ἡ ἐορτὴ τελειῶς ἀπέτυχε καὶ ἦτο δι' ἐμὲ ἡ πλέον ἀτυχῆς συγκέντρωσις ἀπὸ ὅσας εἶδον ἀφ' ὅτου ἔδωσα τὸν ὄρκον τοῦ Προσκοποῦ. Ἡ αἰτία ἦτο ὅτι αἱ εικοσιεννέα ομάδες ἐγνώριζαν πῶς νὰ παίξουν τὸ παιγνίδι, ἀλλὰ ἡ τριακοστὴ ὁμάς δὲν ἐγνώριζε. Ὅλη ἡ ἐορτὴ ἀπέτυχεν ἐξ αἰτίας αὐτῆς καὶ μόνης τῆς ὁμάδος.

Τὸ ἔβδομον ἄρθρον τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου σοῦ λέγει ὅτι: Ὁ Πρόσκοπος ὑπακούει εἰς τὰς διαταγὰς τῶν γονέων του καὶ τῶν ἀνωτέρων του, χωρὶς ἀντιλογίαν.

Ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς Μπέυδεν Πάουελ προσθέτει:

«καὶ ἂν ἀκόμη ἓνας Πρόσκοπος λαμβάνῃ μίαν διαταγὴν, ἢ ὁποῖα δὲν τοῦ ἀρέσει, πρέπει νὰ μιμηθῇ τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς ναύτας, πρέπει νὰ ὑπακούσῃ εἰς αὐτὴν χωρὶς ἀντιλογίαν, διότι αὐτὸ εἶνε τὸ καθήκον του. Ἀφοῦ τὴν ἐκτελέσῃ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συζητήσῃ τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατ' αὐτῆς, πάντοτε ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πειθαρχίας, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ ὑπακούσῃ ἀμέσως. Αὐτὸ λέγεται πειθαρχία.»

Ἐνας Πρόσκοπος δὲν κάνει τίποτε χωρὶς λόγον, καὶ σὺ πρέπει νὰ ἀποδείξῃς εἰς τὰ παιδιὰ τῆς Ἐκκομιῆς σου διατὶ ὀφείλουν νὰ ἐφαρμοῦν τὸ ἔβδομον ἄρθρον τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου.

Ὁ λόγος, λοιπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Πρόσκοπος πρέπει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ του εἶνε ὅτι, ἂν δὲν ἔκανε τοῦτο, ἡ διὰς του δὲν θὰ εἰργάζετο. Ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς διατα-

γὰς τοῦ ἐνωμοτάρχου του, εἶνε ὅτι ἐν ἐναντία περιπτώσει ἡ ἐνωμοτία του θ' ἀπετύγχανε.

Ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἓνας Πρόσκοπος ὑπακούει εἰς τοὺς γονεῖς του, εἶνε διότι ὅλα πρέπει νὰ βαδίζουν καλὰ εἰς τὸ σπῆτι ἐνὸς Προσκοποῦ, ὅπως καὶ κάθε ἄλλη ἐργασία εἰς τὴν ὁποίαν ἐργάζεται. Ἐάν δὲν ὑπακούῃ εἰς τὰς διαταγὰς τῶν γονέων του, τὸ σπῆτι του θὰ ὀμοιάξῃ μὲ τὸ ἀεροπλάνον, ποτὲ δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ λειτουργῇ κανονικά.

Ὁ Προσκοπισμὸς ὀμοιάζει μὲ τὴν διελευστίνα. Ὅσοι εἰς τὸν κόσμον δὲν ἔχουν τὸ προσκοπικὸν πνεῦμα, ἂν καὶ συχνὰ εἶνε πολὺ βαρεῖς καὶ δυνατοί, κρατοῦν τὸ ἓνα ἄκρον τοῦ σχαινοῦ. Οἱ Πρόσκοποι πρέπει νὰ τοὺς νικήσουν, καὶ δὲν θὰ τὸ κατορθώσουν ποτὲ ἂν δὲν τραβήξουν ὅλοι μαζί.

Ἐάν παρατηρήσῃς ἓνα σπῆτι, τὸ ὁποῖον κίττειται, θὰ ἴδῃς ἓνα κτίστην νὰ λαξεύῃ μίαν πέτραν τῆς προσόψεως, ἓνα ἄλλον νὰ κτίξῃ εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ σπητιοῦ. Θὰ ἴδῃς σαράντα ἢ πενήντα ἐργάτας εἰς διαφόρους θέσεις καὶ νὰ φαίνεται ὅτι ὅλοι κάνουν ἀνεξάρτητον ἐργασίαν.

Ἀλλὰ ὅταν ἐρωτήσῃς, θὰ ἴδῃς ὅτι ὅλοι πραγματικῶς ἐργάζονται μαζί, διότι ὅλοι λαμβάνουν τὰς διαταγὰς τῶν ἀπὸ τὸν ἴδιον προϊστάμενον, καὶ ὁ προϊστάμενος δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐργασίαν του ἂν δὲν ἦναι λοιθεῖ ποτὸς ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα τοῦ ἔχουν δοθῆ εἰς πλοῦτος σχέδιον ἀπὸ τὸν ἀρχιτεκτονα.

Πρέπει πάντοτε νὰ ὑπόσχῃ ἕνας ἐπὶ κεφαλῆς, ὁ ὁποῖος δὲν εἶδε τὰς διαταγὰς καὶ ὅλοι νὰ τὸν ὑπακούουν. Ἄλλως τε δὲν θὰ ἠμποροῦσατε νὰ κτίσετε ποτὲ ἓνα σπῆτι ἢ ἓνα ἀεροπλάνον ἢ νὰ ἐναπύξτετε Προσκοπικὴν Ὀργάνωσιν, ἢ μίαν ἐνωμοτίαν ἢ ὅτιδήποτε ἄλλο.

Κάθε ἐργασία ἢ ὁποῖα ἐπιτυχάνει διευθύνεται ἀπὸ ἓνα, ὁ ὁποῖος δίδει διαταγὰς καὶ ἀπὸ ἄλλους, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἔτοιμοι νὰ ἐκτελέσουν τὰς διαταγὰς του. Εἶνε ὁ μόνος τρόπος ποῦ παίζεται τὸ παιγνίδι.

Ἐπακοὴ εἰς τὰς διαταγὰς εἶνε τὸ πλέον ἐνδιαφέρον μέρος τῶν κανόνων, καὶ πρέπει νὰ τοὺς μάθῃ κανεὶς εὐθύς ἐξ ἀρχῆς. Ἀργότερα, ὅταν θὰ γίνῃς ἀρχηγὸς μίαις σιουδηποτε συστήματος ὁμάδος, θὰ εἶσαι ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀρχηγῶν, διότι ἔμαθες νὰ παίξῃς τὸ παιγνίδι μὲ ὅλους τοὺς κανόνας ὅταν ἦσο νέος.

Λέγουν ὅτι δὲν ἠμπορεῖς νὰ διατάξῃς, ἂν δὲν γνωρίζῃς νὰ ὑπακούῃς. Ὁ λόγος εἶνε ὅτι, ἂν δὲν ἐξησκήθῃς νὰ ὑπακούῃς εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων σου, δὲν θὰ γνωρίζῃς νὰ δώσῃς διαταγὰς εὐθείας καὶ δικαίας πρὸς τοὺς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν σου.

Αὐτὰς τὰς ἀρχὰς πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ καθένας ὑπ' ὄψει του ὅταν παίξῃ τὸ μέρος του μὲ μίαν ὁμάδα, ὅτι τὸ κάνει διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς καὶ ὄχι δι' ὀσμὴν ἐπιβείξιν καὶ ἰκανοποίησιν.

Ὅλα ὅσα σὰς εἶπα εἶνε πιθανῶς γνωστά εἰς κάθε ἐνωμοτάρχον ἢ ἂν καὶ ὁ καθένας ἠμπορεῖ νὰ ἐκφράξῃται κατὰ διάφορον τρόπον.

Αὐτὸ τὸ ὁποῖον πολλοὶ ἐνωμοτάρχοι δὲν γνωρίζουν, εἶνε ὅτι ὁ καλλίτερος τρόπος διὰ νὰ εἶναι εἰς ἴσους τὰ παιδιὰ νὰ τηροῦν τὸ ἔβδομον ἄρθρον τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου, εἶνε νὰ τοὺς δξύνωμεν τὴν ἀντίληψιν καὶ νὰ τὰ κάμωμεν ἔξυπνα. Κάθε διαταγὴ, τὴν ὁποῖαν λαμβάνουν, πρέπει νὰ ἐκτελεῖται ἀμέσως.

Ἐνας ὁ ὁποῖος λαμβάνει μέρος εἰς τὸν δρόμον τῶν 400 μέτρων, δὲν κυττάζει δεξιὰ καὶ ἀριστερά, τὴν στιγμήν ποῦ θ' ἀκούσῃ τὴν διαταγὴν τοῦ ἀρέτου, διὰ νὰ ἴδῃ τί

θά κάμη. Εἶνε ἔτοιμος πρὸς ἐκκίνησιν καὶ εὐθύς μόλις ἀκούσῃ τὸ σύνθημα τρέχει ὅσον τοῦ εἶνε δυνατὸν ταχύτερα.

Ἔνας καλὸς Πρόσκοπος ἐν τούτοις δὲν εἶνε μόνον ταχὺς εἰς τὰ πόδια, ὅταν ἐκτελεῖ διαταγὴν, ἀλλὰ εἶνε ταχὺς καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν.

Ὅταν λαμβάνῃ διαταγὴν, στέκεται εἰς προσοχὴν καὶ χωρετᾷ, καὶ ὅταν λάβῃ τὴν διαταγὴν ἤσυχῃ καὶ πάλιν.

Ὅταν ἀκούσῃ τὸ σφύριγμα διὰ σιωπῆν, σιωπᾷ ἀμέσως καὶ στέκεται ἀμέσως εἰς προσοχὴν. Ἐχει τ' αὐτιά του καὶ τὰ μάτια του ἀνοικτὰ διὰ νὰ λάβῃ διαταγὴν.

Διὰ νὰ ἐκτελεῖ τὸ ἔβδομον ἄρθρον τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου ἕνας Πρόσκοπος, πρέπει πάντοτε νὰ ἦναι ἔτοιμος ἤμωρῶ νὰ εἴπω μάλιστα ὅτι τὰ δέκα ἄρθρα τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου εἶναι διαταγαὶ τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ. Πρέπει νὰ εἶμεθα ἔτοιμοι νὰ τὰ ἐκτελῶμεν πάντοτε.

Ὅταν δώσωμεν τὸν ὄρκον, πρέπει νὰ σπεύσωμεν ἀμέσως νὰ συμφιλιωθοῦμεν με τοὺς ἐχθροὺς μας διὰ νὰ ἐφαρμοσώμεν τὸ τέταρτον ἄρθρον τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου, καὶ δὲν πρέπει νὰ χάσωμεν καιρὸν ἐπίσης διὰ νὰ γίνωμεν ἀμέσως νασοκόμοι, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐφαρμοσώμεν τὸ τρίτον ἄρθρον.

Ὅστε βλέπετε ὅτι ἕνας Πρόσκοπος δὲν ἔχει μόνον τὰς ἡμερησίας διαταγὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς διαρκεῖς προσκοπικὰς διαταγὰς, δηλαδὴ νὰ μένῃ πιστὸς εἰς τὸν Προσκοπικὸν Ὄρκον καὶ νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰ δέκα ἄρθρα τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου.

Ἡ σπουδαιότερα μέρηνά σου ὡς ἐνωμοτάρχου εἶνε νὰ ἐφαρμοῖς τὰς διαταγὰς, τὰς ὁποίας σὺ λαμβάνεις ἀντὶ νὰ δισφορῆς ἐὰν τὰ παιδιὰ σου ἐκτελεῖν τὰς διαταγὰς, τὰς ὁποίας τοὺς δίδεις.

Υπάρχουν πολλοὶ ἐνωμοτάρχαι οἱ ὅποιοι σκέπτονται διαρκῶς πῶς νὰ κάμω τὰ παιδιὰ ἡς ἐνωμοτία, τῶν νὰ τοὺς ἐνωμοτίουν.

Ὅσοι ἀνάνδασται, τὸ ἴσος εἶνε νὰ δώσωμεν αὐτοῖς οἱ ἴδιοι παράδειγμα ἀμεσῶς ὑπακοῆς καὶ με αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ καταστήσουν τὴν ἐνωμοτίαν τῶν ὑπόδειγμα ὑπακοῆς.

Ὅ μόνος σπουδαῖος τρόπος τοῦ ἤμωρῶ νὰ κάμῃς τὴν ἐνωμοτίαν σου νὰ σὲ ὑπακούῃ, εἶνε νὰ ὑπακούῃς καὶ σὺ πάντοτε τὰς διαταγὰς. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλα μέθοδοι.

Μία ἐξ αὐτῶν εἶνε νὰ ἐπιτύχῃς τὸν σεβασμὸν τῶν μελῶν τῆς ἐνωμοτίας σου.

Εἶνε πολὺ εὐκολώτερον εἰς μίαν ἐνωμοτίαν νὰ ὑπακούῃ εἰς Ἀρχηγόν, τὸν ὅσον σέβεται.

Κάμε τοὺς νὰ ἐννοήσουν ὅτι εἶσαι ὑπόδειγμα Προσκοπικοῦ καὶ ὄχι κατ' ἐπιφάνειαν. Κάμε τοὺς νὰ ἐννοήσουν ὅτι δὲν θὰ διατάξῃς ποτὲ ἕνα παιδί νὰ κάμῃ κατὰ τὸν δὲν θὰ ἠθέλησεν νὰ τὸ κάμῃ καὶ σὺ. Μάθε τοὺς ὅτι δὲν δίδεις ποτὲ διαταγὴν ἐπιπολαιῶς χωρὶς νὰ τὴν σκεφθῆς προηγουμένως καὶ ὅτι ἔλαι αἱ διαταγαὶ σου ἔχουν σκοπὸν κοινῆς ὠφελείας. Ἔνας καλὸς ἐνωμοτάρχης δὲν θὰ δώσῃ ποτὲ περιττὰς διαταγὰς. Αἱ διαταγαὶ ἄς εἶνε ὅσον τὸ δυνατόν σπανιώτερον.

Ἦκουσα κάποτε ἕνα Ἀρχηγὸν νὰ λέγῃ εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἐνωμοτάρχους του ὅτι εἶνε ἐνωμοτάρχης καὶ ὄχι ἀστυνομικὸς κλητῆρ. Αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια.

Πρέπει νὰ καθοδηγῆς τὰ παιδιὰ σου εἰς τὴν ὑπακοὴν παρὰ νὰ τὰ ὠθῆς πρὸς αὐτήν.

Ὅλοι αἱ διαταγαὶ πρέπει νὰ εἶνε σαφεῖς καὶ ἀνέκκλητοι. Διαταγὴ, ἢ ὁποία κακῶς ἐδόθη, κακῶς θὰ ἐκτελεσθῇ.

Ἐάν μία διαταγὴ εἶνε ὀλίγον πολύπλοκος, πρέπει νὰ εἴπῃς εἰς τὸν Πρόσκοπον πρὸς τὸν ὅποιον τὴν ἔδωσες νὰ

σοῦ τὴν ἐπαναλάβῃ. Ἐάν δὲν ἤμπορῇ νὰ τὴν ἐπαναλάβῃ καλὰ, εἶνε πιθανώτατα λάθος ἰδιόκω σον, διότι δὲν θὰ τοῦ τὴν διευτύπως καλὰ.

Μία ἀπὸ τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἕνας ἐνωμοτάρχης κάποτε συναντᾷ, εἶνε νὰ ἔχῃ ἀπέναντι τοῦ Προσκοποῦ, ὁ ὅποιος λαμβάνων διαταγὴν, προσπαθεῖ νὰ κάμῃ τὸν ἀστεῖον, μὴ ἀντιλαμβανόμενος τὴν σοβαρότητα τῆς στιγμῆς.

Διὰ νὰ ἐπιβληθῆς, προσποιήσου ὅτι δὲν τὸν ἀντελήφθης καὶ μὴ παραφέρεσαι ποτέ. Λέγε ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον. Τίποτε δὲν θὰ τὸν διεσκέδαζε περισσότερον παρὰ νὰ σὲ ἴδῃ θυμωμένον, καὶ θὰ ἠθέλην ἐπίσης νὰ σὲ κάμῃ νὰ συζητήσῃς μαζί του, καὶ πράγματι ἐὰν παρουσηθῆς θὰ σὲ νικήσῃ.

Ἐάν μένης ἤσυχος καὶ ἀπαθῆς, χωρὶς νὰ θυμώσῃς καθόλου, τὸ ἀστεῖον αὐτὸ παιδί γρήγορα θὰ ἀρχίσῃ νὰ σὲ σέβεται καὶ δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ πλέον νὰ «κάνῃ τὸν ἔξυπνον» ὅταν τοῦ δίδῃς μίαν διαταγὴν.

Ἐνα ἄλλο πολὺ ἐνδιαφέρον εἶνε μελετήσῃς τὸν χαρακτῆρα κάθε παιδιοῦ σου, καὶ νὰ προσπαθήσῃς νὰ ἐνωμοτίησῃς τὰς δυσκολίας του.

Δὲν κάνεις ἐπίσης τίποτε ἐὰν θυμώσῃς, διότι ἕνα παιδί ἀπουσίασεν ἀπὸ μίαν συγκέντρωσιν. Τὸ ἔργον τοῦ ἐνωμοτάρχου εἶνε νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν αἰτίαν.

Ἦσως νὰ ὑπάρξῃ κάποια ἀνωμαλία εἰς τὸ σπίτι του, καὶ ἐὰν τὴν ἀνακαλύψῃς, ἤμπορεῖ νὰ βάλῃς τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των.

Ἦσως τὸ παιδί νὰ ἔχῃ μαλώσει με ἄλλον Πρόσκοπον τῆς ἐνωμοτίας του. Ἰδοὺ ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν ἐνωμοτάρχη νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε προικισμένος με τὸ ἀληθινὸν προσκοπικὸν πνεῦμα. Ἐάν τὰ δύο παιδιὰ τοῦ ἔχουν μαλώσει ἐμπιστεύονται τὸν ἐνωμοτάρχη των, ἢ διάττασις θὰ διαρκῆσῃ ὀλίγον. Σχεδὸν βλαί αἱ διαστάσεις ἀφαιλοῦνται εἰς κάποια ἀνόητον παρεξήγησιν.

Ἀπόδειξε εἰς τοὺς Προσκόπους σου ὅτι σκοπὸς σου εἶνε πρὸ πάντων νὰ τιμῆσῃς τὴν ἐνωμοτίαν σου, τὴν ἡμίαν σου, καὶ τὸν Προσκοπισμὸν με τὸ νὰ εἶσαι τίμιος, συμπληθηνῆς, γενναῖος, ἀφιλοκερδῆς καὶ με τὸ νὰ δίδῃς ἰσηλὸν παράδειγμα προσκοπικῆς τιμῆς καὶ δράσεως.

Καὶ ἕνα τελευταῖον ἀκοίη πρὶν τελεῖσω τὴν ἐπιστολήν μου:

Ἐάν λάβῃς διαταγὴν, ἢ ὁποία δὲν σοῦ ἀρέσει, θὰ τὴν ὑπακούσῃς ὡς εἶπες καὶ θὰ τὴν ἐπιτελήσῃς ἀδιστακτικῶς. Λετὸ νὰ τὸ γνωρίζῃς.

Ἐάν λάβῃς διαταγὴν, τὴν ὁποίαν κρίνεις ἀνόητον καὶ περιττὴν, θὰ τὴν ἐκτελέσῃς ἀσυζητητῆ. Νὰ τὸ γνωρίζῃς καὶ αὐτὸ ἐπίσης.

Ἄλλ' ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι μίαν ἡμέραν—ἐλπίζω ὅτι αὐτὸ δὲν θὰ σοῦ συμβῆ ποτέ—λαμβάνεις μίαν διαταγὴν, νὰ κάμῃς κατὰ τὸ ὁποῖον ἀντιλαμβάνεσαι ὅτι δὲν εἶναι καλόν. Τί θὰ κάμῃς τότε;

Τότε θὰ εἴπῃς εἰς τὸν ἑαυτὸν σου, ὅτι αὐτὴ εἶνε μία ἀπὸ τὰς σοβαρωτέρας στιγμῆς τῆς ζωῆς σου.

Νὰ ἐνθυμηθῆς ὅτι ὁ πρῶτος ὄρκος, τὸν ὅποιον ἔδωκες, εἶνε νὰ κάμῃς τὸ καθῆκόν σου ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ.

Ἐάν ποτε εἰς τὴν ζωὴν σου αἱ δύο διαταγαὶ συγκρουσθῶν, θὰ κάμῃς τὸ καθῆκόν σου ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ὑπακούσῃς διαταγὰς ἀνθρώπου.

Ἐργαζομένης συνάδελφος σου Πρόσκοπος

K I M Ω N

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Ἀθῆναι, Ἀπρίλιος 1927.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΧΡ. Κ. ΜΠΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ἀντηλλάγησαν μεταξύ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου κ. Μπρισμιτζάκη Θεοφίλου εὐχαί τόσον μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ὄσον καὶ μετὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὄπῳθεν οἱ ἡγήτορες τοῦ προσκοπισμοῦ διὰ τηλεγραφημάτων καὶ ἐπιστολῶν ὑπέβαλον τὰς θερμότερας τῶν εὐχῶν. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐμφανίζει τὸν προσκοπισμὸν τῆς Ἑλλάδος ἐνιαῖον καὶ ἠνωμένον βαδίζοντα τὸν εὐέλπιν πρὸς τὴν ἀποστολὴν του δρόμου. Εἶνε δὲ ἀξιοπαρατήρητον καὶ ἀξιοσημείωτον ὅτι ἐξ ἕλων τῶν εὐχητηρίων διαπιστοῦται ἡ διαμόρφωσις πλήρους καὶ ἀκλόνητου πεποιθήσεως, ὅτι ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Προσκοπισμοῦ ἐν Ἑλλάδι διὰ πρώτην φοράν διατρανοῦται: τόσον στενὴ καὶ ἀδελφικὴ συνεργασία μεταξύ τῶν κέντρων καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Προσκοπισμὸς θὰ ἐξελιχθῆ εἰς τὴν ὑγιεστέρην καὶ περισσότερο ὀργανωμένην παιδαγωγικὴν προσπάθειαν. Ἰδιαιτέρως σημασιώδεις εἶνε τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὸν Γενικὸν Ἐφορον κ. Μπρισμιτζάκην συγχαρητήρια τῶν Μητροπολιτῶν Ἰωαννίνων, Καστορίας, Καοδαυλίου καὶ Λιγίου. Ἐπίσης πολλοὶ περιφερειακοὶ τονίζουν τὴν πίστιν τῶν τὴν ἀκλόνητον ἐπὶ τὴν ἰδέαν καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των πρὸς τὸν κ. Γενικὸν Ἐφορον, ἐνῶ ἄλλοι τοπικοὶ Ἐφοροὶ καὶ Πρόεδροι διατρανοῦσι τὴν χαρὰν των διὰ τὰς τελευταίας ἀλματικές προόδους τοῦ προσκοπισμοῦ.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὁ τοπικὸς Ἡρακλείου κ. Κατεργάκης γράφει: «Τὴν ἀναγέννησιν τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ τὴν ἐδραίωσίν του ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ μας ἐπίστευσα ὅτι μόνον μετὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν σας καὶ τὴν παραγωγικὴν ἐργασίαν σας ἠθέλωμεν ἐπιτύχει. Καὶ πράγματι αὐτὸ εὐχαρίστως βλέπουμεν.» Ἐτερος πεοιφεσεϊακὸς Ἐφορος ὁ Μιτυλήνης δραστηριότατος κ. Παλαιολόγος, τονίζων τὴν σημερινὴν ἐντατικὴν προσπάθειαν, ἀρτίζει νὰ ὑπονοηθῆ ὅτι: Ἐργασία προσκοπικὴ πραγματικὴ με σύστημα καὶ κατεύθυνσιν ἐνιαίαν δὲν ἐγίνετο ἕως τῆσδε. Σήμερον ἐργαζόμεθα.» Ὁ Μητροπολίτης Καοδαυλίων Ἰωακείμ, σὺν τοῖς ἄλλοις εὐχεται οὕτω: «Ἐἴθε ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Σωτὴρ ἡμῶν νὰ παρέγῃ ὑμῖν τὴν γαίαν καὶ εὐλογίαν του καὶ ἐνισχύῃ ὑμᾶς ἐν τῇ ὑπέρο τῶν Ἰλλήνων Προσκόπων προσπάθειᾳ σας.» Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς μουσικῆς προσκοπικῆς μπάντας Πειραιῶς καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ὀρφανοτροφείου κ. Παπαδόπουλος γράφει: «Ὀλόκληρος ὁ κόσμος τῶν Προσκόπων, ὑπὲρ οὗ μεγάλας προσπάθειας κατεβάλλετε ἀόκως ἐργαζόμενος ἀφ' ἑνὸς ὅπως ἀναπτυχθῆ οὗτος ψυχικῶς καὶ σωματικῶς καὶ ἐξ ἄλλου ὅπως ἡ φιλότιμη Πατρίς ἀποκτήσῃ γενναίους προμάχους, εὐχεται ὑμῖν υἰείαν, εὐδαιμονίαν, μακροβιότητα».

Εἶνε τόσον εὐλογητοὶ αἱ διατυπούμεναι εὐχαί, ὥστε πᾶσα ἕκαστις περιττεῖται.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΡΑΠΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ

Μίαν ὡραίαν ἡμέραν ὁ ἀγαπητὸς Θεὸς ἐπεριπατοῦσεν εἰς τὸν Παράδεισον καὶ ἐπῆρε μαζὺ του τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς ἁγίους, ὥστε δὲν ἔμεινε κανεὶς εἰς τὸν Οὐρανὸν ἐκτὸς τοῦ ἁγίου Πέτρου. Ὁ Κύριος τὸν διέταξε νὰ μὴν ἀφίσῃ κανεὶς νὰ ἔμβῃ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του. Ὁ ἅγιος Πέτρος ἴστατο εἰς τὴν Πύλην καὶ ἐφύλαττε. Μετ' ὀλίγον ἐκτύπησε κάποιος. Ὁ ἅγιος Πέτρος ἠρώτησε τίς ἦτο καὶ τί ἤθελε. «Εἶμαι ἕνας πτωχὸς τίμιος ράπτης» ἀπήντησε μία λεπτὴ φωνή, ὁ ὁποῖος παρακαλεῖ νὰ εἰσέλθῃ. «Ναί, τίμιος», εἶπεν ὁ

ἅγιος Πέτρος, «ὅπως ὁ ληστὴς εἰς τὴν κρεμάλα, εἶχε δάκτυλα ἀρπακτικά καὶ ἔκλεπτες τὸ ὕφασμα τῶν ἐκθροῦντων ποῦ ἔραπτες. Δὲν θὰ ἔλθῃς εἰς τὸν Οὐρανόν, ὁ Κύριος μεῖ ἀπηγόρευσεν, ἐνόσω εἶνε ἔξω, νὰ ἀφίσω κανεὶς νὰ εἰσέλθῃ.» «Ἐστω φιλεύσπλαγχνος», ἐφώνησεν ὁ ράπτης, «κάτι ἀποκόμματα, τὰ ὅποια ἔπεσαν μόνον των ὑπὸ τὴν τράπεζαν καὶ δὲν ἤξιζαν τὸν κόπον νὰ κλαποῦν. Κύτταξε κουτσαίνω καὶ ἀπὸ τὸν δρόμον ἔκμα φουσκάλες εἰς τὰ πόδια, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιστρέψω. Ἄφησέ με νὰ εἰσέλθω, θὰ κάμω ὅλας τίς δυσκολαίς ἐργασίαις. Θὰ σηκῶνω τὰ παιδιὰ, θὰ πλένω τίς φασκιάς, τοὺς ματᾶγους ὅπου ἔπαιξαν, νὰ καθαρίσω καὶ νὰ μπάλωσω τὰ ξεσκισμένα ἐνδύματά των.» Ὁ ἅγιος Πέτρος συνεκινήθη καὶ ἠνοιξεν εἰς τὸν πτωχὸν ράπτην τὴν Πύλην τοῦ Οὐρανοῦ, τόσον ὅσον νὰ δυνηθῆ νὰ εἰσέλθῃ. Ἐκάθησεν εἰς μίαν γωνίαν ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα καὶ ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἥσυχος, ὥστε ὅταν ἤρχετο ὁ Κύριος νὰ μὴν τὸν ἰδῆ καὶ θυμώσῃ. Ὁ ράπτης ὑπήκουσεν ὅταν ὅμως ὁ ἅγιος Πέτρος ἐπῆγεν εἰς τὴν θύραν, ἐσηκώθη, ἐπῆγεν εἰς ὅλας τὰς γωνίας τοῦ Οὐρανοῦ ἀπὸ περιέργειαν καὶ ἐξήτασεν ὅλα. Ἐπὶ τέλους ἦλθεν εἰς μίαν θέσιν, ὅπου ἦσαν πολλαὶ ὡραῖαι καὶ πολυτίμαι καρέκλαι καὶ εἰς τὸ μέσον ἕνας ὀλόχρυσος θρόνος, γεμάτος ἀπὸ πολυτίμαις πέτραις, ἦτο ἐπίσης ὑψηλότερος ἢ αἱ ἄλλαι καρέκλαι καὶ ἕνα χρυσοῦν σκαμνὶ ἦτο ἐκεῖ. Ἦτο ὁ θρόνος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐκάθητο ὁ Κύριος, ὅταν ἦτο ἐκεῖ, καὶ ἀφ' ὅπου ἔβλεπε πᾶν ὅ,τι ἐγίνετο ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ ράπτης ἐστέκετο σιωπηλὸς καὶ ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἔβλεπε τὸν θρόνον, διότι τοῦ ἤρρεσε περισσότερον ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα. Ἐπὶ τέλους δὲν ἠμπόρεσε νὰ κρατήσῃ τὴν περιέργειάν του, ἀνέβη ἐπάνω καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θρόνου. Τότε εἶδε πᾶν ὅ,τι συνέβαιναν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ παρετήρησε μίαν γρηῃ ἀσχημὴ γυναῖκα, ἡ ὁποία εἰς ἕνα ρυάκι ἔπλενε, καὶ ἔβαλε κατὰ μέρος δύο καλύπτρας. Ὁ ράπτης τόσον ἐθύμωσεν, ὅταν τὸ εἶδεν, ὥστε ἤρπασε τὸ χρυσοῦν σκαμνὶ καὶ τὸ ἔρριψεν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν, κατὰ τῆς γρηῃς κλεπτρίας. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἠμποροῦσε νὰ φέρῃ τὸ σκαμνὶ ὀπίσω, ἐσύρθηκεν ἐπὶ τῆς γῆς μακρὰν ἀπὸ τὸν θρόνον, ἐκάθησεν εἰς τὴν θέσιν του ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὴν θύραν καὶ ἔκαμεν ὡσάν νὰ μὴν εἶχε συμβῆ τίποτε.

Ὅταν ὁ Κύριος μετὰ τὴν Οὐράνιον ἀκολουθίαν τοῦ ἐπέστρεψε, δὲν εἶδε τὸν ράπτην ὀπισθεν τῆς πόρτας, ὅταν ὅμως ἐκάθησεν εἰς τὸν θρόνον του, τοῦ ἔλιπεν τὸ σκαμνὶ. Ἠρώτησε τὸν ἅγιον Πέτρον ποῦ ἦτο τὸ σκαμνὶ καὶ αὐτὸς δὲν τὸ ἔξευρε. Τότε ἠρώτησεν ἂν ἄφῃρε κανένα νὰ εἰσέλθῃ. «Δὲν ἠξεύρω κανένα», ἀπήντησεν ὁ ἅγιος Πέτρος, «ὅστις νὰ εἰσῆλθε, παρὰ ἕνας χωλὸς ράπτης, ὅστις κάθεται ἀκόμη ὀπισθεν τῆς πόρτας. Τότε ὁ Κύριος ἐφώνησεν τὸν ράπτην νὰ ἔλθῃ ἔμπροσθεν του καὶ τὸν ἠρώτησεν ἂν ἐπῆρε τὸ σκαμνὶ καὶ τί τὸ ἔκμα. «ὦ! Κύριε», ἀπήντησεν ὁ ράπτης, εὐχαριστημένος, «εἰς τὸν θυμὸν μου τὸ ἔρριψα εἰς τὴν γῆν ἐναντίον μιᾶς γυναίκας, τὴν ὁποίαν εἶδον ὅτι κατὰ τὴν πλῆσιν ἔκλεψε δύο καλύπτρας.» «ὦ, σὺ κατεργάρη!» εἶπεν ὁ Κύριος, «ἂν ἠθέλα νὰ κρίνω, ὅπως σὺ κρίνεις, σκέπτεσαι τί θὰ σοῦ συνέβαινε πρὸ καιροῦ; Δὲν θὰ εἶχον οὔτε καρέκλα, οὔτε θρανίον, οὔτε θρόνον, ὅλα θὰ τὰ εἶχα ρίψη ἐναντίον τῶν ἀμαρτωλῶν. Τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ δυνηθῆς νὰ μείνῃς εἰς τὸν Οὐρανόν, ἀλλὰ θὰ ὑπάγῃς ἐκτὸς τῆς Πύλης, καὶ ἐκεῖ ἂς γίνῃς ὅ,τι θέλεις. Ἐδῶ οὐδεὶς ἠμπορεῖ νὰ τιμωρῆ, παρὰ μόνον ἐγὼ ὁ Κύριος.»

(Μετάφρασις Κυρίας Εἰρήνης Δημητρακοπούλου)